PROMIN

ПРОМІНЬ

РІК XVI СІЧЕНЬ, 1975 ЧИСЛО 1

Second Class Mail Registration Number 1925

ПРОМІНЬ

РІК VI СІЧЕНЬ, 1975 Ч. 1

Виходить раз у місяць

Видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

Передплата в Канаді	$6.00
Передплата до інших країн	6.00
Поодиноке число	60

Передплату висилати на адресу:

ПРОМІНЬ

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

PROMIN

No. 1 JANUARY, 1975 VOL. XVI

Monthly Publication

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

Subscription in Canada	$6.00
Subscription in other countries	6.00
Singlt copy	60

Address:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

В ЦІМ ЧИСЛІ:

	Стор.
Народження Христа	1
„Сорока" — Різдвяні свята на Підляшші в 19 столітті	2
П. Андрієнко-Данчук — Жива правда	5
Богдан Колос — Батьки проти вживання книжки	9
Резол. комісія — Рекомендації	10
5-тий З'їзд Суспільної Служби Українців Канади	11
О. Журавський — Асиміляція	12
Відділ для дітей	15
Багатокультурність	16
Orysia Paszczak-Trach — Ukrainian Christmas Custom	18
Квіти незабутнім	21
М. Юрків і М. Гняздовська — Звіт пров. з'їзду Союзу Українок в Манітобі	22
Річні звіти відділів	24
Громадська хроніка	25
Святочні побажання	29
Домашнє господарство	32

НА ОБКЛАДИНЦІ — Різдво на Гуцульщині

малюнок М. Білинського

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

відділ Союзу Українок ім. Лесі Українки в Гамільтоні, Онт.

Центральній управі Союзу, редакції й читачам журнала „Промінь", членкам усіх відділів та їх родинам і всьому Українському Народові.

Е. Гребенюк, голова **Леся Поплавська,** секр.

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

усім своїм клієнтам і приятелям

MICHAEL LYPKA, B.A.
EUGENE FEDAK, B.A., L.L.B.
EMIL FEDAK, B.A., L.L.B.

1320 Barton St. E.
Hamilton 547-6232

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", членкиням по відділах і всьому українському народові

Відділ ім. Лесі Українки у Брентфорді

Оксана Гриньків, голова **Марія Іванець,** секр.

З нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ засилаємо найкращі побажання всім нашим рідним, односельчанам, приятелям і знайомим. Бажаємо як-найкращих успіхів нашій централі Союзу Українок Канади, редакції і читачам „Променя".

Михайло і Анастасія Пережак

Брентфорд, Онт.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

своїм покупцям і приятелям

Central Meat Market and Sausage

Властителі:

Михайло Юсик і Константин Потас

762 Barton St. E. LI. 4-4824 Hamilton, Ontario

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada.

ПРОМІНЬ

Vol. XVI СІЧЕНЬ, 1975 ЧИСЛО 1

НАРОДЖЕННЯ ХРИСТА

І трапилося тими днями, — вийшов наказ царя Августа переписати всю землю.

2. Цей перепис перший відбувся тоді, коли владу над Сирією мав Квіріній.

3. І всі йшли записатися, кожен у місто своє.

4. Пішов теж і Йосип із Галілеї, із міста Назарету, до Юдеї, до міста Давидового, що зветься Вифлеєм, бо походив із дому та з роду Давидового.

5. Щоб йому записатись із Марією, із ним зарученою, що була вагітна.

6. І сталось, як були вони там, то настав їй день породити.

7. І породила вона свого Первенця Сина, і Його сповила, і до ясел поклала Його, бо в заїзді місця не стало для них.

8. А в тій стороні були пастухи, які пильнували на полі, і нічної пори вартували отару свою.

9. Аж ось Ангол Господній з'явився коло них, і слава Господня осяяла їх. І вони перестрашились страхом великим...

10. Та Ангол промовив до них: „Не лякайтесь, бо я ось благовіщу вам радість велику, що станеться людям усім.

11. Бо сьогодні в Давидовім місті народився для вас Спаситель, Який є Христос Господь.

12. А ось вам ознака: Дитину сповиту ви знайдете, що в яслах лежатиме".

13. І ось раптом з'явилася з Анголом сила велика небесного війська, що Бога хвалили й казали:

14. „Слава Богу на висоті, і на землі мир, у людях добра воля!"

15. І сталось, коли Анголи відійшли від них в небо, пастухи зачали говорити один одному: „Ходім до Вифлеєму й побачмо, що сталося там, про що сповістив нас Господь".

16. І прийшли, поспішаючи, і знайшли там Марію та Йосипа, та Дитину, що в яслах лежала.

17. А побачивши, розповіли про все те, що про Цю Дитину було їм звіщено.

18. І всі, хто почув, дивувались тому, що їм пастухи говорили...

19. А Марія оці всі слова зберігала, розважаючи, у серці своїм.

20. Пастухи ж повернулись, прославляючи й хвалячи Бога за все, що почули й побачили, так як їм було сказано.

Євангелія від Св. Луки

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

Всьому нашому членству у відділах і членкам провінційних управ Союзу Українок Канади, нашій редакторці, пані Наталії Когуській та всім читачам „Променя", нашому духовенству, на чолі з Високопреосвященнішими Владиками Української Греко-Православної Церкви в Канаді, всьому членству об'єднаному в Союзі Українців Самостійників, всім українським родинам у Канаді й діяспорі та на Рідних Землях України, БАЖАЄМО

ВЕСЕЛИХ і РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ 1975!

ЗА ЦЕНТРАЛЬНУ УПРАВУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ:

Стефанія Пауш, голова **Марія Вавринюк,** секр.

Різдвяні Свята на Підляшші в 19 столітті

На Підляшші, помічається деякі особливості святкування Різдва Христового та зв'язані з ним звичаї і забави. Різдвяний Свят-Вечір називається тут всюди „колядою". Цілий цей день підляшук зайнятий підготовкою до великого свята. Господар забезпечує на кілька днів пашу для худоби, а господиня пече пироги з маком, грибами, квасолею, варить кутю, кисіль, сушені фрукти, ягоди та інші смачні пісні страви. Кутя і кисіль, добре помащені олією, вважаються головними й необхідними стравами. Звичайно готовиться їх багато, щоб вистачило їх і на другий день. Під вечір закінчивши роботу, господар несе в хату „Коляду", тобто солідний оберемок сіна і сніпок жита. Сіно стелиться на покутній лаві під образами, тут же, в кутку, ставиться й жито. Господиня тимчасом ставить на покутті в сіно кутю та кисіль у великих горшках і далі вся сім'я очікує зорі. Увесь день нічого не їдять, щойно з появою першої зірки сідають до вечері за столом і на лавках, застелених сіном. Господар встає, хреститься і говорить приблизно так: „Позволив нам Бог дождати святої коляди, дай же Боже дождати ще і Святого Різдва, в щасті й здоров'ї провести рочок святий і на безрік другої коляди дочекати".

Верхню верству куті знімають і залишають, щоб роздати курам та худобі на перший день Різдва, бо худоба підляшука повинна брати участь в радісному святі. Сімейна вечеря проходить статочно і скромно, а поза сім'ї звичайно нікого не буває.

Діти ввечорі ходять колядувати — в основному тільки до сусідів. Підійшовши під вікно, співають вони таку простеньку пісеньку:

Ой коляда-колядиця,
Добра з маком паляниця,
Не так добра як смачная,
Пекла тітка хорошая.
Як даєте — дайте скоро,
Бо ніжки стискає холод.
Мої ніжки невеличкі,
Пошийте мені черевички, —
Черевички із ременю,
А панчішки із кужелю . . .
Смик, смик,
Виносьте колядник!

За це господарі виносять дітям кусок пирога. Подекуди виколядувані пироги і залишену кутю віддають на другий день худобі. Перед колядою дивляться на небо, якщо воно зоряне, то не буде врожаю на гриби, ягоди чи овочі.

Перших три дні Різдвяних Свят називаються в місцевій говірці „Роздво". Перший день підляшук проводить тільки в своїй сім'ї, заходити в чужу хату у цей день не годиться. Пошана святого дня не дозволяє на влаштування жодних забав. Не варять навіть свіжої страви, доїдаючи те, що залишилось від коляди. Звичайно, кутю і кисіль мастять вже не олією, як на передодні, а „шкварками" — піджареним салом. На другий та третій день „Роздва" майже у кожній хаті повно гостей. Більш всього гостюють у кумів та бабунь, відносячи їм пироги за родини й хрестини. Додаймо, що повитуха, яка приймає дитину при пологах, вважається тут близькоюріднею. В окресленій сім'ї вона здебільшого „бабить" всіх дітей та називає їх своїми внуками. Є звичай, що куми і прибрана

бабуня приносить на родини й хрестини по кілька пирогів, а за це батьки новонародженого повинні відвідати її з пирогами в свята Різдва і Великодня до трьох разів.

В той же вечір ходять колядувати по всьому селі. Колись колядували хлопці і дівчата, а тепер той звичай підтримують лише хлопці. Колядники не пропускають ні одної хати. Часто ходять з козою, за яку перебирається один з хлопців. Над своєю головою він тримає штучну, козячу голову, вкривається білою плахтою і не співає, а виробляє всякі штуки. Поки хлопці колядують під вікном, коза старається забратись в хату, щоб розсмішити чи полякати дітей, або і підглянути що-небудь. Не завжди це буває коза: часто перебирається за коня або діда. Паперова „звізда" — обов'язкова для кожних колядників. Це не тільки прикраса а і ліхтар, якщо хлопці колядують з книжки.

Про різдвяні коляди треба сказати дещо більше. Старі люди ще досі їх пам'ятають, а взагалі вони стали забуватись наприкінці унії, як латино-польська пропаґанда стала дуже працювати над латинізацією і ополяченням. З тим призабулись наші коляди, тільки підлітки колядували напередодні Різдва, Нового Року, і Водохреща. З відновленням православія на Підляшші в 1875 р. в житті місцевого населення наступив знаменний поворот до рідного, з того часу стали воскресати і наші призабуті коляди. Велику допомогу внесло тут Холмське Свято-Богородицьке Братство, видаючи збірник народних релігійних пісень „Богогласник", в якому видрукувано і деякі коляди. Грамотні селяни з задоволенням приймали „Богогласник" і майже скрізь з нього співали-колядували. На жаль там зібрано не всі коляди, значно більше живе їх в народній пам'яті зокрема у Володавському повіті, де народ найкраще зберіг свої прикмети від чужого впливу.

Вечір перед Новим Роком називається тут „гоготи". Він дуже багатий серед підляшан різними забавами, встановленими звичаями. Як тільки смеркне, підлітки збираються групами і „гогочуть", тобто щедрують.

Щедрий вечур,
Добрий вечур!
Пушли волове
В чистеє поле
На хліб робити,
Бога просити...
По оборі
Господь ходить,
Худобоньку
Господь множить:
Що сучечок,
Що яружка —
То і телужка...
Завитай Бог
У цей дом!
Василева мати
Пушла гоготати.
На новоє літо
Роди Боже жито,
Жито пшеницю,
Горох яриницю.
З жита колосочка
Буде жита бочка,
З кучечки гречки —
Два пелюшечки,
А з яриниці —
Корець пшениці...
Гу-гу!
Дайте того що на рогу:
Кишки ковбаски
З Божої ласки.

В інших околицях, напр. в Прогалинах, Радинського повіту, напередодні Нового Року хлопці перебираються в циганів, а дівчата в циганок та ходять по хатах ворожити.

Йдучи спати напередодні Нового Року, підляшук не забуває спутати ноги хатнього стола солом'яним путом, щоб худоба влітку не відставала від табуна. Того ж вечора обв'язують овочеві дерева солом'яними перевеслами — і то босоніж, щоб дерева не боялись морозу при цвітінні. В інших місцевостях дерева обв'язують вранці на Новий Рік. День Нового Року не відзначався на Підляшші жодними особливими забавами. Вмившись рано водою, в якій лежать гроші, щоб мати їх весь рік, підляшук проводить цей день тихо і святочно.

Свято Богоявлення, особливо в його переддень, називають „щодрою", або другою або родною колядою. На щодру обов'язково варять кутю і кисіль, але їдять її тільки після посвячення води в церкві. Увечері молодь в останній раз ходить колядувати під вікнами.

Щодра щодра Марія,
На Престолі стояла,
Два крижики тримала,
А третє кадило.
Кадіteся люди,
Як хто в Церкві буде,
Богу свічку ставте,
Нам колядник дайте!
Пильно, пильно,
Бо в ноги зимно!

При появі першої зірки, сідають до сімейної вечері, при якій підкидають до стелі кутю, щоб великий ячмінь родився.

Нарід вірить, що вночі перед Богоявленням вода освячується і перетворюється на якийсь час у вино, отже у Володавському повіті ходять вночі по воду. Підляшуки дуже шанують Богоявленську чи Йорданську воду і святять нею усе.

Рисування хрестів крейдою перед Водо-

хрищам це загальний звичай на Підляшші.

Святкують також другий день Івана Хрестителя. Підвечір забирають зза столу „коляду" жито і сіно, роздають худобі і на тому кінчаються веселі двотижневі свята. У проміжних днях стримуються від деяких праць, особливо вечорами до Нового Року не шиють, не молотять, не вільно і прясти через усі свята. Після Водохрища беруться за кужіль і промовляють: „Втик-притик, починок приволік".

Подала **Галина Михальчук** — уривки із статті за 1896 р. підписаної псевдонімом „Сорока" в перекладі.

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

засилає відділ Союзу Українок ім. Св. Кн. Ольги при Катедрі св. Володимира в Торонті — Центральній управі Союзу Українок, нашим церковним Ієрархам і священикам, редакції журнала „Промінь", членкиням по відділах та їх родинам і всьому українському народові.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

Д. Гетьманчук — голова **Ю. Головата** — секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажаємо
нашій родині і приятелям,
редакції й адміністрації журнала „Промінь"
і всьому членству Союзу Українок.
ФЕДІР і ОЛЬГА АНДРУЩАК
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! СЛАВІМ ЙОГО!
3515 Balfour St., Saskatoon, Sask.

Найщиріші побажання

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ
В САСКАТУНІ

центральній Управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", всім членкам Союзу та їх родинам і всьому українському народові в Канаді і по всьому світі.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Ольга Андрущак, голова **Доб. Леся Удод,** кор. секр.

З нагоди Різдва Христового і Нового Року

Відділ Союзу Українок ім. Лесі Українки
в Давфині, Манітоба

вітає Центральну Управу Союзу Українок Канади, членкинь усіх відділів, редакторку п. Наталю Когуську та всіх читачів „Променя".

Марія Білоус, голова
Василина Михалюк, кор. секретарка

П. Андрієнко-Данчук

ЖИВА ПРАВДА

(У 70-річчя письменниці Докії Гуменної)

Письменниця Докія Гуменна цього року увійшла в своє 50-річчя літературної творчости і 70-річчя трудолюбивого життя. Докія Гуменна є однією з найкращих українських сучасних прозаїків не тільки на еміґрації, а й в Україні

Коли ще 1958-го року на одному літературному вечорі запитали Євгена Маланюка: „Кого Ви вважаєте за найвизначнішого сучасного письменника на еміґрації?" — він відповів: — Докію Гуменну.

Докія Гуменна є не тільки визначним прозаїком-реалістом, але й новатором. Вона ввела нові жанри в сучасну українську літературу, які були до того тільки у західньо-европейській літературі. От хоч би твори, які мають в своїй основі археологічні теми, що творять окремий цикл, починаючи від повісті „Велике Цабе".

Письменниця народжена 1904-го року в Україні, на Київщині. У Києві закінчила студії літератури і лінґвістики в Інституті Народної Освіти, вже тоді виявляючи зацікавлення археологією.

Докія Гуменна, як і не один з нас, мала виключне щастя вирватися з червоного московського пекла і переживши гітлерівсько-німецькі табори, виїхала до Америки, де тяжкою фізичною працею здобула, хоч невеличку фінансову базу для видання своїх власних творів. З неабиякою майстерністю показала нам картини за картинами, епізоди за епізодами, сцени за сценами і з щирим надхненням і яскравими художніми образами задокументувала навіки життя — буття України під комуністичним режимом.

Цікаво схоплене й зображене життя українців у Канаді та ЗСА.

Різнорідність тематики, прозових жанрів, багатство ідей характеризують творчість письменниці, її твори нараховують більше 20-ти томів. Самих нарисів, оповідань і новель можна начислити понад сто.

Гляньмо тільки на перелік видань:

„Діти Чумацького Шляху" — роман, епопея в 4-ох томах 1941 - 1951 р., Німеччина.

„Велике Цабе" — повість 1952, Нью Йорк.

„Мана" — повість 1952, Н. Й.

„Багато неба" — збірка нарисів 1954, Н. Й.

„Хрещатий Яр" — роман, хроніка 1956, Н. Й.

„Епізод із життя Европи Критської" — феєрія 1957, Н. Й.

„Вічні вогні Альберти" — збірка нарисів 1959, Едмонтон.

„Жадоба" — збірка оповідань 1959, Н. Й.

„Серед хмаросягів" — збірка оповідань 1962, Н. Й.

„Скарга майбутньому" — роман 1964, Н. Й.

„Благослови, Мати," — есей, візія 1966, Н. Й.

„Золотий Плуг" — роман 1968, Н. Й.

„Чотири Сонця" — оповідання і новелі 1969, Н. Й.

„Родинний Альбом" — есей, візія 1971, Н. Й.

Свою літературну працю започаткувала Докія Гуменна 1924-го року нарисом „У степу". Згодом на сторінках журналу „Плуг" (1928 - 29 р.), заходом Сергія Пилипенка з'явилися нариси „Листи із степової України" та „Ех, Кубань, ти Кубань хліборобная..." Вірна своїй засаді писати правду і тільки правду про життя, брати найтиповіше, найхарактерніше, найгостріше, — вона пише про життя українського степового села, описує моторошні тяжкі факти новостворених комун та державних фабрик хліба, „радгоспів".

Перші твори критика зустріла прихильно, проте пізніше розгромила за „буржуазний націоналізм". На підтримку Докії Гуменної виступив письменник цькований і позбавлений права голосу — Остап Вишня. На захист став С. Пилипенко, який очолював організацію „Плуг" і якого пізніше комуністичний уряд знищив. Генеральний секретар ЦК КПартії большевиків України (ЦК КПбУ) С. Косіор у своїй доповіді на 14-ій партійній конференції Київщини (1929 року) в розділі: „Обличчя українського націоналізму", схарактеризувавши закордонних „вовків" націоналізму на чолі з Дмитром Донцовим, перейшов до внутрішніх „вовків", де почавши з академіка Єфремова, письменників В. Підмогильного та Г. Косинку, закінчив Докією Гуменною, закинувши їй відсутність пролетарської ідеології. Такий був перший дебют нашої письменниці, він приніс всесоюзний розголос (у зв'язку з її викриттям русифікаторських висту-

ДОКІЯ ГУМЕННА — фото з 1926 року

пів в теренах України, знаменитого в тій ділянці російського письменника Ф. Гладкова). За це Докія Гуменна дістала тяжкий удар.

Велика віра в правду допомагає їй не заломитися, вона пише, а С. Пилипенко публікує новий її нарис „Стрілка коливається" (1930-го року), а також повість „Кампанія" (1931).

Описуючи страхіття, які нищили українське село, вона пише: „Здається, пройшла цим краєм якась згубна війна, набоями з літаків повалила села, газами отруйними знищила людей, так мертво визирає краєвид... починається пустка на теренах двох округ, Херсонської і Мелітопільської, почалося масове виселення, зернотрест купує села і призначає людям термін виїзду на інші землі..."

У зв'язку з цькуванням Сергія Пилипенка, що відкрив Докії Гуменній дорогу до друку, посипалися ще грізніші удари й на Докію. Критика урядових офіційних чинників назвала твори Докії Гуменної „черговою куркульською диверсією", а саму письменницю „куркульською провокаторкою", „рупором дрібної буржуазії", „трубадуром куркульства" — ось якими епітетами на адресу Докії Гуменної зарясніла тодішня совєтська преса. Викинули Докію із спілки письменників „Плуг" і, безумовно, наглухо замкнули двері до новоствореної Спілки Радянських Письменників.

Так жорстоко замкнулося коло першого етапу літературної біографії нашої повістярки, доказом цього — її мовчанка на протязі 9-х років. Можемо уявити, яку душевну драму перейшла письменниця. Але її сила волі, віра й твердість характеру в свою правду не дали їй заломитись остаточно і при першому політичному відпруженні, написала й опублікувала повість „Вірус" 1940-го року, на тему медичних закладів, де письменниця утверджує нечесність бюрократію, гнилизну партійно-радянського апарату. Наглядачі вчинили неймовірний погром цієї повісті, за ніби „наклеп на радянську дійсність", у московській „Правді" з'явилась стаття „Лживая повесть" і т. д.

Несподіваний вибух війни вирятував письменницю від фізичного знищення, як це сталося з іншими письменниками того невідрадного часу на просторах України.

Війна принесла можливість — вирватись на захід, де письменниця розгорнула свій талант і завдяки своїй трудолюбивості дала цілий ряд вартісних творів, що залишаться вічними в скарбниці української літератури.

В тяжких умовах і небезпеці народжувався роман Д. Гуменної „Діти Чумацького Шляху". Під грім канонад авторка започаткувала свій твір вже 1942-го року і писала до 1946, письменниця взяла собі за завдання, поставити пам'ятник своїй мамі, яку глибоко любила і шанувала. Це не було легко у таборах, під фронтовими вогнями і в голоді. Воєнна хуртовина не могла побороти віри й задуму, над яким письменниця розпочала свою працю. У чотиритомовій епопеї „Діти Чумацького Шляху", письменниця зобразила долю українського села від кінця XIX ст. до сталінського лихоліття 30-тих років нашого століття.

Юрій Шевельов 1948-го року пише: „Роман Докії Гуменної »Діти Чумацького Шляху«, однієї з чільних представниць сучасної української прози, становить собою велику культурну цінність, як з огляду мистецького, так і з погляду мемуарно-історичного. Роман змальовує наступ большевизму на український народ, взятих письменницею в двох головних паралельних плянах: колективізація українського села і ліквідація „куркульства" (багатших селян) з одного боку, процес винищування української культури, з другого. Дійсність схоплено і показано надзвичайно широко. Авторка сама пере-

жила те, що описує, сама була переслідувана і зазнала змальовуване на власній спині. Процес розкладу українського побуту, культури, родини тощо, подано надзвичайно переконливо.

Проф. Юрій Бойко в „Нашому Кличі", Буенос Айрес, Аргентина, в серпні 1952 року пише: Роман Докії Гуменної „Діти Чумацького Шляху" — є одним з найвизначніших літературних явищ української літератури останнього десятиліття. Цим романом вписала Д. Гуменна своє ім'я назавжди в історію української літератури. Твір є немов літописом долі поколінь селянської родини, охоплюючи собою більше, як 30 років 20 століття. Письменниця розгорнула широке полотнище української підсовєтської дійсности тридцятих років. Кожний, хто не пережив совєтської дійсности, прочитавши „Діти Чумацького Шляху", в силі буде відчути страхіття і відразливість совєтського режиму на Україні, а хто пережив 30-ті роки на Україні винесе з твору поглиблене розуміння й відчуття, що сам пережив".

Авторка зробила те, чого до тепер не зробив ніхто. Вона дуже детально розгорнула картину духового двобою сторін з разюче нерівними шансами: з одного боку могутня большевицька держава, з усіма засобами, з другого — одинока людина, ізольована у всіх внутрішніх шуканнях, оперта лише на власний життєвий досвід і на успадковані соціяльні інстинкти, перейняті від своїх українських предків... Докія Гуменна підняла таємничу завісу перед світом, що робиться в душі окремої людини, коли тоталітарний терор розгромив усі форми організованої громадської опозиції і коли людині доводиться самотужки відстоювати своє право духової індивідуальности і простувати свій шлях до цілковитого протиставлення себе тоталітаризмові. Роман дає прекрасну, закінчену в собі картину соціяльних злиднів і соціяльного паразитизму в так зв. „соціялістичному" суспільстві. Показано важкий, нищівний для українського села голод 1933 року, організований совєтською владою для ослаблення біологічної сили українського народу. Безодня народних страждань, голодна смерть безсилих людей, що втікають із сіл до міст у пошуках хліба, пухлі трупи дітей, що їх тачками вивозять до могил, голодне божевілля, а разом з цим відпочинкові вілли для володарів совєтського світу, навколо яких ходять голодні селяни з марно простягнутою рукою. Цей важкий контраст совєтської дійсности, письменниця глибоко й правдиво розкрила на сторінках свого роману.

Роман „Діти Чумацького Шляху" заслуговує не лише на те, щоб його читати, його треба студіювати у школі, з ним повинен обізнатися кожний, хто хотів би збагнути все найістотніше в житті української інтеліґенції 30-тих років під московсько-совєтським режимом на степовій Україні.

1952 року виходить психологічна повість „Мана", дія відбувається в Києві, письменниця утверджує, що радянській системі не пощастило продертися у внутрішнє життя української людини і ця людина й дальше зберігає свої душевні вартості, багатство свого внутрішнього життя. Юрій Шевельов пише: „... Це є кристаль мистецького твору, це є твір новаторський, зосереджений і вглиблений у внутрішнє, він цурається зовнішніх ефектів, — цей жанр непогано репрезентував Михайло Коцюбинський, або „Під тихий вечір" Богдан Лепкий (характерність імпресіонізму...).

У цьому самому році появляється повість „Велике Цабе", якої зміст знайомить нас із життям давніх предків українського народу, цією повістю письменниця започаткувала нову тематику в українській літературі. Зміст її — пригоди й життя на Україні біля 5,000 років тому. Основана повість на наукових дослідженнях Трипільської культури. Тут письменниця використала матеріяли археологів та істориків, створивши твір великої історично-літературної вартости.

Започаткувавши цією повістю нову тематику, письменниця дала цілий оригінальний цикл мітологічних та історіософічних візій, як феерія „Епізод із життя Европи Критської", де висвітлює, як на тлі стародавньої мітології йдуть світові сучасні суперечності між матеріяльним і духовим світом: ... Мати Европа і дочка Україна..."

Так Докія Гуменна у своїх творах: есей-візія „Благослови Мати", роман „Золотий Плуг", есей-візія „Родинний Альбом" — зробила відважну мандрівку в праісторію людства, щоб там віднайти дух і провідне місце української людини і поглибити історію буття нашої нації.

Понад все письменниця любить свій нарід і свій рідний Київ, який є головним героїм у

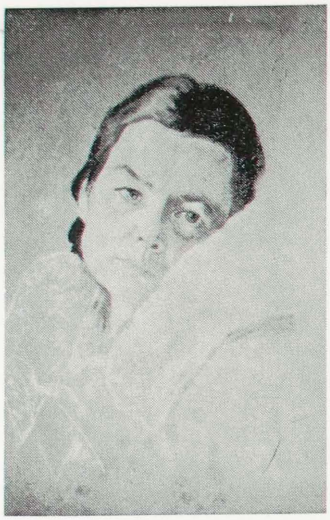

Докія Гуменна — портерет, що його намалював з фота письменник Іван Багряний.

романі , Хрещатий Яр". Київ — серце й мозок України, в його другій, після Батия, катастрофі. Твір подає трагічні моменти з другої Світової війни та німецької окупації України. Авторка каже: „...дві скелі насувалися одна на одну для смертельного зударення, а між ними український нарід і ціла ідея українства завішені на павутині над безоднею".

Книга, що хронологічно попереджає роман „Хрещатий Яр", роман „Скарга Майбутньому", — присвячена 150-річчю Т. Шевченка, як ювілейне видання ,за нотаткою письменниці). Мотто творів Т. Шевченка, що попереджують всі три частини роману, задають тон, служать ключем до ідейного задуму письменниці. Зовнішньо — це період довоєнних часів у Києві, проблема творчої одиниці в умовах совєтського тоталітаризму, проблеми подружжя, родини, призначення жінки, родовід українського народу. Внутрішня самооборона, душевні напруження, намагання протиставитися всевроз'їдаючому розкладові тоталітаризму, що навис не тільки над матеріяльною, але й над духовою сферою підсовєтської людини. Роман кінчається вибухом німецько-большевицької війни в 1941 році. Авторка сама пережила цю епоху і накреслила окраження на цей режим перед майбутніми поколіннями, коли Україна визволиться з-під ворожого ярма — і тому авторка присвячує цей роман „150-річчю безсмертного духового батька народжених і прийдешніх поколінь" Тарасові Шевченкові.

Письменницю непокоять нерозв'язані суперечності подій і доля жінки в них... Вона порушила цю тему в оповіданнях „Жадоба" — головна ідея — емансипація жінки, це ніби продовження творів Ольги Кобилянської.

Шлях української людини поза рідним краєм, письменниця подає у збірках: „Вічні вогні Альберти", „Серед хмаросягів" і „Багато неба" — тут письменниця описує тяжкий шлях української людини в переходовій добі таборів — утікачів, виїзд за океан, вільне поселення та господарче закорінення в Новому світі. Авторка докладно описує життя нашої еміґрації, людей різних станів, віку та їх проблеми пов'язані з вихованням молодого покоління: Вона пише:

„Куди мої очі мають дивитися в цім незвичайнім місці — на цивілізацію, чи на край світа... небо таке синє, як в Україні, а хмаринки на ньому білі, я ніде таких не бачила. Це Канада, первісна, дика, непривітна до людини, якою її застали перші українські піонери років із 60".

Дійсність для письменниці майже казкова.

Письменниця підшукує в кожнім місці українську громаду, віддихає життям цієї громади і тішиться кожним кроком прогресу цієї громади.

Читаючи, Ви відчуваєте, як вона хвилюється за кожний успіх українця і як письменниця бажає, щоб її земляки не залишились чорноробами у цій великій країні, а щоб опанувати звання і здобували цю країну.

Письменниця хоче, щоб той український еміґрант, який був змушений покинути рідну землю, не розгубився, але доказав свою живучість і свій талант і перед світом, і перед своїм народом. Бо і сама письменниця, якщо треба би здати звіт із талантів, які подарувала їй рідна країна в далеку дорогу, — стане з повними руками: це її книги, які вона створила і видала на еміґрації серед дуже тяжких обставин і які є великою вартістю для нас еміґрантів і для українського народу. Твори нашої заслуженої письменниці, було б дуже корисним і побажаним, перекласти на англійську мову, а також видрукувати і використати, як лектуру в нашому шкільництві.

Богдан Колос

Батьки проти вживання книжки

Торонто. — Між батьками школярів росте обурення викликане дальшим вжитком в державних школах читанки, яка своїм описом Богдана Хмельницького ображає всіх українців. Провінційна Рада КУК в Онтаріо з свого боку робить старання, щоби цю книжку вилучити з ринку шкільних публікацій.

Читанку „Лайф енд Адвенчюр" (Life and Adventure) вживають у державних школах Онтаріо в сьомих і восьмих клясах. Оповідання „Шмулик сирота", описує скарб, який за переказом ще у сімнадцятому столітті мав заховати Хмельницький. З розмови хлопців довідуємося, хто такий Хмельницький:

. . . „Він був страхіттям. Гаман свого часу. Кожне немовля це знає! Ну, це страхіття, цей Хмельницький грабував шляхту і багатих жидів . . .".

Оповідання взагалі не описує постаті Хмельницького об'єктивно, а навпаки — в принижуючих для українців тремінах.

Михайло Вавришин, відповідальний за шкільні справи у Провінційній Раді КУК в Онтаріо сказав, що екзекутива Ради вишле листа до видавництва книжки та до Міністерства Освіти в Онтаріо, щоб цю книжку вилучити з вжитку в публічних школах. Екзекутива КУК домагається, щоб у майбутньому не видавали і не вживали книжок образливих для будь-якої громади чи етнічної групи в Онтаріо.

Пан Вавришин радить, щоб батьки поцікавилися, чи їхні діти користуються цією книжкою і, якщо так, щоб поговорили з учителем та з директором школи. „Треба бути стриманим, але підкреслити, що дітям не можна пояснювати речей односторонньо, якщо це водночас очорнює якусь групу людей. Якщо автор не може бути об'єктивним, краще не заторкувати таких делікатних справ. Добре було б також звернутись до окремих шкільних опікунів, які за місяць будуть брати участь в міських виборах".

Одна мати, яка запротестувала проти вживання цієї книжки в „Парк Лавн Паблик Скул" того ж дня дістала відповідь від директора школи. Він дуже вирозуміло поставився до справи і сказав, що учителем було дане розпорядження не переробляти згаданого оповідання з учнями. Він додав, що перевірить можливість закрити згадану частину в книжці.

Обов'язком кожного батька перевірити, чи це оповідання читає його дитина. Якщо так, треба ясно представити цю справу школі. На перший погляд виглядає, що більшість публічних шкіл в околиці Торонта вживають цю книжку, включно з тими школами, де велика кількість учнів-українців (Ранімід Паблик Скул, Аннет Паблик Скул і. т. д.).

Необхідно правильно з'ясувати назву книжки, назву оповідання і його автора. Подаю цю інформацію англійською мовою:

Life and Adventure by Philip Penner and Edna Baxter, published by Ryerson Press; the story of "Shmulik the Orphan" by Sholom Aleichem on page 52.

Пан Вавришин просить з усіма подібними справами звертатися до Провінційної Ради, а Рада постарається представити урядові Онтаріо почування української громади.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

Центральній Управі С. У. К., редакції журнала „Промінь" і всім членкам по відділах та їх родинам.

Членки відділу ім. Ольги Кобилянської

Чиливек, Б. К.
Р. Григірчук, голова **Г. Кислінська,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ЦЕНТРАЛЬНІЙ УПРАВІ С. У. К.,
ПРОВІНЦІЙНИМ ЕКЗЕКУТИВАМ,
РЕДАКТОРЦІ ПАНІ Н. КОГУСЬКІЙ,
ЧЛЕНКАМ УСІХ ВІДДІЛІВ СОЮЗУ
І ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ

бажає

ВІДДІЛ ІМ. СВ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ В ЛАШІН.
Н. Лазоренко, голова **М. Тихонова,** секр.

РЕКОМЕНДАЦІЇ

36-ГО ПРОВІНЦІЙНОГО З'ЇЗДУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ НА СХОДІ КНАДИ

1) 36-ий З'їзд СУК на Сході Канади приєднується до проголошення Світовим Конґресом Вільних Українців місяця листопада місяцем солідарности українців у вільному світі з українським народом на рідних землях в Україні;

2) 36-ий Провінційний З'їзд СУК на Сході Канади висловлює признання комітетові оборони Валентина Мороза за його працю для поширення відомостей про нелюдські переслідування українського народу в Україні. Зокрема вітаємо численну участь молоді в праці комітету;

3) 36-ий Провінційний З'їзд Союзу Українок Канади на Сході Канади доручає Східній Екзекутиві відвідати по можливості кожний відділ Союзу Українок на Сході Канади під час своєї каденції;

4) Східня Філія Музею Союзу Українок Канади закликає до співпраці поміж музейною філією і управами СУК, ТУС і СУМК для ознайомлення українського і загально канадійського суспільства з українською мистецькою спадщиною та для поширення знання українських мистецьких ділянок серед нашого суспільства, а головно серед нашої української молоді.

5) 36-ий Провінційний З'їзд Союзу Українок Канади на Східню Канаду вітає мистецьке видання альбому українських стародавніх народніх узорів.

Резолюційна Комісія З'їзду: **Ольга Гамара, Анна Євчук, д-р Ганна Янішевська**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛЮВОГО НОВОГО РОКУ

Голові Союзу Українок Стефанії Пауш і редакторці журнала „Промінь" Наталі Когуській та всім членкиням Центральної Управи Союзу Українок Канади

б а ж а є

добр. Марія Керніцька, Вінніпеґ

Відділ Союзу Українок
ім. Лесі Українки
у Ванкувері, Б. К.

б а ж а є

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Центральній управі Союзу Українок, провінційним екзекутивам, редакції і адміністрації журнала „Промінь", і всім його читачам, членкиням по відділах та їх родинам.

Л. Митрук, голова **П. Клюкевич,** реф. „Променя"

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

б а ж а ю т ь

усій своїй родині, приятелям і клієнтам

WESTSIDE HOUSE

623 Riverside Dr. W. **Windsor, Ont.**

Марія Трач і Петро Корній з дружиною

Відділ Доньок України
в Реджайні, Саск.

б а ж а є

Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року

Центральній управі Союзу Українок, Провінційним управам, зарядам відділів, членству Союзу та всьому українському народові!

Ґеня Кушнір — голова **А. Ваврух** — секр.

5-ий З'їзд Суспільної Служби Українців Канади

Під час 11-го конґресу Українців Канади, що відбувся у Вінніпезі від 11 - 14-го жовтня 1974 р., Суспільна Служба Українців Канади скликала свій 5-ий крайовий З'їзд. На З'їзді були присутні делеґати філій ССУК з Вінніпеґу, Торонта, Гамільтону, Тандер Бею, члени Головної Управи ССУК, як також представники централь складових організацій Комітету Українців Канади. Від Союзу Українок Канади була присутня голова Союзу, пані Стефанія Пауш.

Крім організаційної програми (читання протоколу попереднього З'їзду ССУК, вибір статутової, резолюційної та номінаційної комісій, звіти Головної Управи ССУК та окремих філій) була також організована панель на тему асиміляції. У панелі взяли участь: мґр. О. Журавський — „Проблеми асиміляції"; д-р Г. Янішевська — „Зауваги до проблеми мішаних подруж" та мґр. Р. Сенчук — „Зауваги до проблеми асиміляції". Крім проблеми асиміляції обговорювалося теж питання про посилення іміґрації українських родин до Канади. Дебати на ці обидві теми (асиміляція, іміґрація) стали основою до резолюцій з'їзду.

На з'їзд був запрошений заст. президента СКВУ, п. М. Плавюк. Вислухавши панелістів, п. Плавюк привітав З'їзд і підкреслив важливість праці, яку виконує ССУК; особливо звернув увагу на актуальність питання про іміґрантів, яким, на його думку, ніяка інша українська організація не може так успішно зайнятися, як власне ССУК.

З'їзд прийняв новий проєкт статуту ССУК, який був переданий до статутової комісії Конґресу. Статутова Комісія Конґресу своєї праці не закінчила і тому була створена міжконґресова статутова комісія. Цій міжконґресовій статутовій комісії було передано теж статут ССУК для перегляду і представлення до ухвали наступному Конґресові Українців Канади.

5-ий Крайовий З'їзд Суспільної Служби Українців Канади виніс наступні резолюції.

1) ССУК, як віднога КУК у ділянці харитативно-суспільній, організує свої філії і комісії при допомозі Провінційних Рад і місцевих відділів КУК.

2) З метою посилення іміґрації до Канади людей українського походження, створилась при ССУК Канадсько-Українська Іміґраційна Комісія.

3) У всіх більших осередках скупчення українців, філії і комісії ССУК зорганізують і вестимуть українські бюра порад і інформацій для:

а) опіки новими іміґрантами,
б) опіки над старшими громадянами,
в) допомоги бідним,
г) боротьби з асиміляцією (справи мішаних подруж, родинні проблеми і т. п.).

Резолюції ці були передані до Резолюційної Комісії Конґресу і були прийняті Конґресом на загальній сесії Конґресу.

На внесок номінаційної комісії була вибрана нова Головна Управа в такому складі:

Голова — З. Дуда, бувший голова — С. Харко, 1-ий заст. голови — О. Журавський, 2-ий заст. голови — Б. Микитюк, протоколярний секретар — О. Кушнір, кореспонденційний секретар — І. Кушпета, скарник і правний дорадник — С. Мармаш.

Референти: Я. Чумак, О. Журавський, П. Корбутяк, О. Даниляк, Г. Янішевська, Є. Янківська, М. Вербицька, В. Кальба, І. Старак, О. Сагайдаківський, А. Бардин, О. Чумак, Л. Гвоздулич, М. Барщик і Л. Антонович. Котрольна комісія: Ю. Пелех, Р. Сенчук, В. Кліш, М. Ґудзяк і Є. Мастикаш.

14-го жовтня, коли подавали звідомлення паралельні конференції Конґресу, п. З. Дуда подав звіт про діяльність ССУК та її 5-ий з'їзд.

13 - 14-го жовтня відбулися ще численні наради голови ССУК з представниками філій ССУК та намічено плян дальшої праці.

Веселих Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року

б а ж а ю т ь

Центральній управі С.У.К., Провінційним екзекутивам, редакції журнала „Промінь" і всім членкиням пі відділах та їх родинам.

Членкині відділу ім. Св. Ольги
Вернон, Б. К.

Софія Князь, голова **Настасія Микитюк,** секр.

АСИМІЛЯЦІЯ

(Доповідь виголошена до панельної дискусії на V З'їзді Суспільної Служби Українців Канади у Вінніпезі, дня 12 жовтня 1074 р.)

Асиміляція. Суспільна Служба Українців Канади рішила хоч би коротко спиниитись на цій темі тому, що по-перше асиміляція є суспільним явищем, а по-друге вона є однією з головних проблем наших буднів в екзилі. Вона була проблемою від самих початків нашого життя-буття тут, у Канаді (та й не тільки в Канаді), вона ж і є проблемою сьогодні і буде нею так довго як довго існуватимемо ми як національна меншість у цій, чи іншій, державі поза Україною.

Асиміляція — це суцільний перехід людської одиниці, групи людей, племени чи цілого народу з одного культурного довкілля в друге. Асиміляцію можна вважати за явище природне і позитивне, якщо ви є членом панівної культури, або за явище негативне і загрозливе, якщо ви є членом культурної і національної меншости і змагаєте до того, щоб зберегти свою національну і культурну ідентичність, тобто свої культурні надбання, історичне минуле, мову, звичаї, тощо. Ми, українці є національною меншістю в країнах нашого поселення поза Україною і ми зацікавлені в тому, щоб зберегти наше національне лице. Ми вважаємо асиміляцію за явище для нас шкідливе.

Асиміляція не є явищем одиноким і відірваним, вона супроводиться цілим рядом інших суспільних феноменів, які виникають із зудару двох, по своїй суті різних, культур. Загально вважається, що остаточний результат міжкультурного зудару залежить, у великій мірі, від таких факторів:

1. від того, яка є велика різниця між двома культурами у таких ділянках як ідеологія, технологія, соціяльна структура, клясове нашарування, скаля вартостей, тощо.

2. від того, які є загальні обставини, серед яких настає міжкультурний контакт тобто, чи він добровільний чи силуваний, приязний чи ворожий, а далі, чи він обмежений до кількох одиниць або груп, а чи він відбувається на широкому, масовому фронті.

3. від того, котра культура є правляча як вислід політичної зверхності і фізичної переваги, економічної чи технічної вищості, або прямо через престиж, який вона має в очах підпорядкованої культури.

4. від того, хто є головні носії міжкультурного контатку: купці, державні урядовці, професіоналісти, а чи тільки представники соціяльних низів.

5. від того, в якому напрямі іде виміна культурних цінностей, іншими словами, від того чи культурне проникання є тільки однобічне а чи взаїмне, і до якої міри.

Відповідно до наведених факторів, наслідки пристосування двох культур до себе, або, щоб вжити технічного вислову, акультурації, можуть бути такі:

1. замінні. Якась одна культурна риса може прийнятись із другої культури і вона заміняє свою, давню, але виконує ту саму функцію (напр. латинське Різдво).

2. Додаткові. Нові риси із другої культури перейматються і додаються до своїх напр. наші чайки, „шавери", „коктейл парті", тощо.

3. Змішувальні. Нові, позичені і старі культурні риси змішуються в одне, нове культурне явище. Таке змішування може привести до значних змін у тій культурі, яка позичає, чи в її представниках (тут можна навести, як приклад т. зв. українське весілля, або, як людський продукт, тип у Канаді народженого українця).

4. Збіднюючі. Це тоді, коли втрачається частина культурних вартостей, а нового поповнення немає (напр. наші різдвяні звичаї).

5. Своєрідні. Нові вартості, яких не було давніше в обох культурах виникають як вислід нових потреб (напр. всякі багатонаціональні імпрези, виставки, заведення меншинних мов у школах, тощо).

6. Відмовні. Зміни, яких вимагає співжиття з другою культурою є такі великі, що велика частина людей відмовляється їх прийняти. Така відмова звичайно супроводить втечею в минуле, індивідуальним чи груповим спротивом, активними або пасивним, і типовим для нас, в Канаді релігійним, політичним а то й товариським пароxіянством.

Тут можна б ще додати, що повищі процеси можуть відбуватись також внутрі однієї і тої самої культури, як реакція до всяких змін, нових ідей чи винаходів, які вводяться в життя внаслідок загальних і скорих перемін на всіх ділянках життя західнього світу у наш запаморочливий XX вік.

Який же ж є кінцевий вислід? Залежно від самої природи процесу і причинових факторів, можна собі уявити такі результати:

1. Культурне змішання. Обі культури втрачають ті прикмети, якими вони різняться одна від одної і творять одну, одностайну культуру (напр. т. зв. латинські культури). Таке трапляється рідко, якщо йдеться про зрілі культурні системи, але досить часто в зовсім культурно зрілих одиниць.

2. Інкорпорація, тобто поглинення. Одна культура на ділі проковтнула другу, при чому та друга втрачає свою окремішність, але залишається жити як підкультура в таких формаціях як каста, кляса або так звана багатонаціональна суспільність. До таких категорій, можна зарахувати, як хто хоче, канадську чи радянську суспільність.

3. Вигасання. Одна з культур втрачає своїх членів, аж поки вона остаточно перестає існувати. Таке може трапитись через геноцид або внаслідок переходу поодиноких членів однієї культури в другу. Тоді це останнє й буде те, що ми називаємо асиміляцією.

4. Пристосування. Це тоді, коли в обох, або в одній, підрядній культурі осягнуто нову структурну рівновагу, внутрішню і зовнішню. Всякі зміни можуть продовжуватись, але вони повільні і розумно вибирані. Їх, так би мовити, тримається в окремих шухлядах, без того, щоб викидати старі, визнані культурні цінності чи форми.

Повище сказане відноситься головно до поведінки двох культурних систем у ситуації, яка ставляє їх віч-на-віч одна одної і заставляє їх так чи інакше із собою співіснувати. Зараз я хочу у кількох словах спинитись на тому, як реагують на зудар двох різних культур окремі людські одиниці. Це є тема дуже широка і мабуть тому, теоретично не розпрацьована в науці ні в нас ні в наших співгромадян, членів національних меншостей. Ті ж знову праці, які є, є надто застарілі, або вони написані англосаксонцями з вузького, асиміляційного штандпункту. В нас є зараз досить багата література про минуле українців в Канаді, на жаль про те, як є сьогодні, які є проблеми і конфлікти, що їх переживають чи то одиниці чи цілі родини, у нас написано мало або й ніщо, якщо не враховувати принагідних газетних статтей, часто надто чуттєвого і крайне песимістичного характеру. Тому то й те, що я зараз хочу сказати є базоване тільки на моїй власній обсервації у відношенні до нашої таки громади; я зрештою можу помилятись.

Я думаю, що якщо йдеться про відношення українців у нашій країні до домінуючої тут протестантсько - англосаксонської культурної системи, то тут можна розрізнити чотири засадничі типи реакцій, й паралельно до того, що я сказав про культури як системи, або й ні. Перший тип, це ті люди, що чисто з економічних чи з психологічних міркувань (тому, що вони як українці вважають себе меншевартними) зразу переходять на бік домінуючої культури, на засаді мімікрії. Для них ціла проблема звичайно зводиться до тої суми грошей, яку треба заплатити, щоб змінити прізвище (скажімо з Макогін на МекО'огін, чи щось таке). Знову на протилежному, так би мовити, полюсі є ті, для яких дійсність наче б то не існує: вони або зовсім живуть в минулому і пильно плекають в серцях своїх минулі жалі і радощі, минулі категорії думання, і минулі сантименти і ресантименти або живуть у вузькому колі таксамо думаючих і таксамо віруючих, у своїй, сказати б, парохії. Це і є наші консервати. Їхнє відношення до канадського суспільства звичайно негативне, часом вороже. Вони ставлять рішучий опір всьому новому, і не тільки тому, що приходить від наших сусідів, але часто і тому новому, що приймається у нашу таки, українську культуру (скажімо, нова українська поезія, нові технічні терміни, тощо). Ті люди часом переживають багато внутрішніх конфліктів і багато зударів із своїм довкіллям.

Є ще такі особи, що знайшовшись під тиском двох культур, не знають, так би мовити, на котру ступити. Вони ніколи не спромоглись на якенебудь рішення, тому залишились „сидіти на плоті", мовляв побачу чи візьме. Вони не належать ні сюди і туди, апатичні і безликі вони висять в культурній порожнечі.

Є, накінець, у нас багато людей, яким їхня культурна свідомість і національна гордість зовсім не перешкодила піти у друге, неукраїнське середовище, часом неприязне і добиватись тих прав, які нам по закону, як громадянам цієї країни, належиться. Вони на ходу відкидають те із другої культури, що для нас несприятливе, але й не цураються того, що добре. Вони вільно поводяться в обох культурних середовищах. Не відчуваючи потреби замазувати свою національну ідеентичність, вони згодом здобувають

пошану, серед неукраїнського довкілля, до тих національних і культурних цінностей і традицій, яких вони є носіями. Вони, сказати б, стають синтезою двох різних культур.

А насправді то я не знаю, яким має бути ідеал українця, що живе поза Україною а ще до того такого, що поза Україною вродився. Чи наприклад знання мови чи приналежність до тої чи іншої української організації є вирішними критеріями? Я думаю, що це й є якраз тема, або одна з тем не тільки нашої теперішньої дискусії, але також одна з найважніших проблем нашого поза Україною сьогодення.

Остап Журавський, Вінніпеґ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та Щасливого Нового Року
бажає
БОРИС ТЕОФІЛЬ ПАУШ, власник
"Particular People Pick Paush
the most walked about shoes in town"
PAUSH FINE SHOES
B. T. (BORIS) PAUSH
BONNIE DOON SHOPPING CENTRE **Phone**
Edmonton **466-1437**

Нашій дорогій родині,
нашим добрим друзям і знайомим
бажаємо
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ 1975!
Петро і Стефанія Пауші
Едмонтон

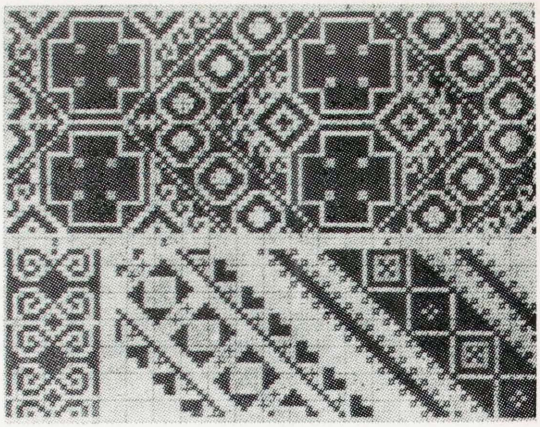

Східня Екзекутива Союзу Українок подає до відома, що Альбом Українських Буковинських Взорів в традиційних кольорах вже готовий.

Збірка нараховує 1,405 взорів на 74-ох окремих сторінках українською, англійською і французькою мовами, включно з історією, інструкціями і малюнками, як можна пристосувати взори до модерної ноші. Книжка має історичну вартість.

Кожна сторінка, розміром 9½" на 13", є добре розрахована, щоб їх можна було легко відчитати для вишивання.

Книжка видана в твердій оправі і може послужити вам як найкращий подарунок на свята, весілля, дні народження, ювілеї, і т. д.

Ціна Альбому в Канаді — $25.00 і $2.50 на оплату.

Ціна в Америці — $26.00 і $3.00 на оплату.

Ціна поза границями Канади і Америки — $26.00 і $4.00 на оплату.

Просимо висилати Моней-Ордер на повну суму-ціну і оплату — з Вашим замовленням на адресу:

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N., EASTERN EXECUTIVE
ALBUM COMMITTEE CHAIRMAN — Mr. M. TELEGA
1402 HALL AVE. WINDSOR, ONT. N8X 4R4

ДИРЕКЦІЯ ІНСТИТУТУ СВ. ІВАНА В ЕДМОНТОНІ
бажає
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
управам і членству всіх складових організацій СУС, нашому духовенству, а зокрема всім членам, студентам та працівникам Інституту Св. Івана; редакції й читачам „Променя" й загально всьому українському суспільству.
Борис Притуляк, голова **Василь Косташ,** секретар
Петро Боднар, ректор
Address:
ST. JOHN'S INSTITUTE
11024 — 82 Ave.,
Edmonton, Alta.

ВІДДІЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

Колядники

Іванко, Степан, Мелася —
Гарні з них колядники!
І Ганнуся десь взялася —
І в руках у них дзвінки.

Ще й звізду собі зробили
Царя-Ірода із карт —
Вулицями вздовж ходили,
Колядують не на жарт!

По дорозі ще й Миколу
Узяли у добрий час —
Та й усі на Рідну Школу
Колядують раз-у-раз.

Аж похрипли — колядують,
А в скарбоньку п'ятірки
Все долярами мандрують —
І хвалять їх все батьки.

Б. Вольний.

Юра Шкрумеляк

КАЗКА ПРО ЗОЛОТІ ПЕРА

Як Ісусик народився, сталася така пригода:

Утікала Мати Божа перед помстою Ірода, з Ісусом маленьким, з Йосифом стареньким.

Поспішали облазами, лісовими стжечками. У голоді, у холоді, в темні ночі, в світ за очі.

Ішли зранку без сніданку, кругом поле, сіре, голе, ані хатки ні палатки, ні людини, ні звірини.

Аж надлетіли пташата, білі, чисті голуб'ята, над Ісусом злопотіли і жалібно згомоніли:

„Поспішай-же, Мати Божа, поспішай, Ісусе милий, щоб вас Іродові вої у степу не здогонили!"

„Ми стежки таємні знаєм, поведем вас яром-плаєм, з вами проведемо нічку, аж перейдем Йордан-річку!"

Всеньку нічку мандрували, а за річкою сказали:

„А тепер вже прощавайте і тривоги вже не майте, бо погоня утомилась, уночі з дороги збилась.

„Вже самі ідіть спроквола, ми ж полинемо довкола, бо ми дуже зголодніли, три дні нічого не їли".

І промовила Дитина: „Жаль, що терпить так пташина! Насхід линьте, голуб'ятка, там убога стоїть хатка, а в тій хаті дві сирітки, невеличкі однолітки".

— Чим нас вони погодують, коли самі голодують?...

„Не журіться тим, миленькі! Мають зерна ще дві жменьки!"

— А що буде сиротятку, як дасть зерно голуб'ятку?

„Як з'їсте по зеренцеві, то дасте їм по перцеві, а далі вже не журіться, — те перце їм пригодиться".

Полетіли голуб'ятка, бачать там убога хатка, — злопотіли у тривозі, а вже діти на порозі:

— Ось вам зернятка смачненькі! Їжте, голуби любенькі!

Дзюбнули по зеренцеві й опустили по перцеві.

Діти пера позбирали, глянули і з дива стали: Що за чудо це дивнеє! Що перце — то золотеє!

І зраділи діти в хаті: Ми щасливі, ми багаті! Буде хліб і буде каша, обновиться хата наша, буде все за злоте перце, що дав Бог за щире серце.

ВІНЧУВАННЯ ПОСІВАЛЬНИКІВ

На щастя, на здоров'я,
На Новий Рік, на нове літо
Роди, Боже, жито, пшеницю,
Всяку пашницю!

Поздоровляємо вас з Новим Роком, з Василієм.

"Багатокультурність стала постійною урядовою політикою"

— Джон Мунро

Як міністер відповідальний за багатокультурність, достойний Джон Мунро видає директиви щодо загальних ліній багатокультурности для всіх департаментів Уряду Канади. Він є спеціяльно відповідальний за програму багатокультурности в Департаменті Державного Секретаря.

В ДЕПАРТАМЕНТІ ДЕРЖАВНОГО СЕКРЕТАРЯ

Багатокультурна програма має за завдання допомагати й підтримувати культурний розвиток усіх канадських груп, які бажають зберегти й дати свою спадщину для Канади.
Це завдання можна осягнути через наступну діяльність:

Дотації — гренти

Підтримувати фондами добровольчі групи в багатокультурній діяльності.

Багатокультурні центри

Давати добровольчим групам фонди на організування багатокультурних центрів у місцевих громадах.

Канадська ідентичність

Змагати до скріплення культурної ідентичности меншин та пропагувати зрозуміння і свідомість канадської культурної зрізничкованости.

Дорадчий Комітет Канадських Етнічних Студій

Створено як дорадче тіло для дослідів етнічних студій в Канаді та адміністрації програми запрошених професорів етнічних студій на канадських університетах.

Допоміжні середники навчання третьої мови

Давати фонди на розвиток і продукцію навчального матеріялу для курсів мови.

Інтеграція імігрантів

Допомагати різним групам, які помагають імігрантам в їхній повній партиципації у канадському суспільстві.

Зв'язок поміж етнічними групами

Ця програма дає до диспозиції професійні ресурси на національному й льо кальному рівнях для допомоги групам в організаційних і комунікаційних засобах.

В НАЦІОНАЛЬНІЙ ФІЛЬМОВІЙ РАДІ
(IN THE NATIONAL FILM BOARD)

Національна Фільмова Рада випродукувала понад 400 фільмів у 19 різних мовах. Їх можна безплатно отримати в бюрах Національної Фільмової Ради в наступних містах: Ванкувер, Вінніпег, Торонто, Монтреал, Оттава та Галіфакс.

В НАЦІОНАЛЬНОМУ МУЗЕЇ ЛЮДИНИ
(IN THE NATIONAL MUSEUM) OF MAN)

Національний Музей Людини в Оттаві документує історію всіх канадських етнокультурних традицій. Музей має величезні збірки мистецьких експонатів, записів і прозірок на плівках та фільмів. Спеціяльну увагу приділяється таким елементам, як народна архітектура, хатнє устаткування, перед-індустріяльна продукція харчів та народного мистецтва, традиційні перекази, родинне й громадське життя, свята та звичаї. Підготовляються культурні виставки й переїздні покази.

В ПУБЛІЧНОМУ АРХІВІ
(IN THE PUBLIC ARCHIVES)

Національний Етнічний Архів має за завдання шукати й зберігати від знищення та розкладу етно-культурні рекорди. Персонал фахівців уже почав збірку рекордів цієї багатої й важливої ділянки нашої спадщини через контакти з етнокультурними організаціями, товариствами й поодинокими людьми.

В НАЦІОНАЛЬНІЙ БІБЛІОТЕЦІ
(IN THE NATIONAL LIBRARY)

Національна Бібліотека поробила заходи для організації Багатомовної бібліотекарської служби. До її завдання належить набуття книжок в неофіційних мовах, які вживаються в Канаді, та передавання їх для вжитку через публічні бібліотеки. Сподіваємося, що такі бльоки книжок, в десятьох мовах, будуть готові до висилки на початку 1975 р., а по п'ять нових мов буде додаватися кожного року.

По ближчі інформації зголошуйтеся до наступних бюр, адресуючи всю кореспонденцію до:

THE DEPARTMENT OF THE SECRETARY OF STATE

St. John's, Nfld., (also serving Labrador)
Sir Humphrey Gilbert Bldg., P.O. Box E-5368, Duckworth St., A1C 5W2
(709) 722-6181

Halifax, N.S.
Citizenship Branch, Trade Mart Building, Ste. 405, Scotia Sq., B3K 2Y5, (902) 426-2118

Moncton, N.B.
Central & Nova Scotia Trust Bldg., 860 Main Street, 5th floor, E1C 8M1. (506) 858-2028

Montréal, P.Q.
1080 Beaver Hall Hill, Pièce 2101, H2Z 1S8.
(514) 283-5689

Noranda, P.Q.
243 rue Murdoch, B.P. 395, J9X 5A9
(819) 762-4512

Québec, P.Q.
100 Carré d'Youville, Pièce 730, G1R 3P7.
(418) 694-3831

Sherbrooke, P.Q.
Edifice Royal Trust, Pièce 500, 25 rue Wellington nord, J1H 5B1
(819) 565-4772

Trois-Rivières, P.Q.
550 Bonaventure, Pièce 205-A, B.P. 335, G9A 5G4
(819) 375-4846

Hamilton, Ont.
150 Main St. W., Room 504, L8P 1H8
(416) 523-2355

London, Ont.
395 Dundas St., 2nd floor, N6B 1V5
(519) 679-4335

Ottawa, Ont.
Room 306, 77 Metcalfe St., K1P 5L6
(613) 996-5977

Sudbury, Ont.
19 Lisgar St. S.
Room 320, P3E 3L4
(705) 673-1121

Thunder Bay, Ont.
240 South Syndicate Ave., 2nd floor, Station "F", P7E 1C8
(807) 623-5241

Timmins, Ont.
585 Algonquin Blvd. E., Apt. 702, P4N 7N6
(705) 264-8368

Toronto, Ont.
55 St. Clair Ave. E., Room 810, M4T 1M2
(416) 966-6554

Winnipeg, Man.
Room 201, 303 Main Street R3C 3G7
(204) 985-3601

Regina, Sask.
1867 Hamilton St., Room 1007, S4P 2C2
(306) 525-6155

Edmonton, Alta.
(also serving N.W.T.)
Room 310, 9828 - 104th Ave., T5J 0J9
(403) 425-6730

Vancouver, B.C.
1525 W. 8th Ave., Room 207, V6J 1T5
(604) 732-4111

John Munro
Minister Responsible for Multiculturalism

John Munro
Ministre chargé du Multiculturalisme

У справі Ваших поглядів чи по ближчі інформації пишіть до:

Multiculturalism,
P.O. Box 366, Station "A", Ottawa, Ontario K1N 8Z9

Ім'я і прізвище: .....

Адреса: .....

Місцевість: .....

Провінція: ..... Поштовий код: .....

Телефон: Код округи: ( ) .....

PROMIN

Vol. XVI. No. 1 ENGLISH SECTION January, 1975

Ukrainian Christmas Customs

By ORYSIA PASZCZAK TRACZ

Every nation has its customs and traditions which have developed through many centuries. The customs of a people are those attributes by which a nation can be recognized not only in the present, but in its historical past as well. Folk traditions encompass all areas of social, family and community life. They, along with language, are the strongest elements which unite separate persons into one nation. Traditions evolve through the long span and development of every nation.

Tied to Agriculture

Long before the coming of Christianity, the tribes of Rus'-Ukraine had their holidays — certain times of the year devoted to the worshipping and honoring of this or that god. The religious calendar was closely tied to nature and agriculture. Ukrainian ancient holidays were agricultural celebrations which took place depending upon weather and phase of agricultural activity, and upon the phase of the sun. Only with the coming of Christianity were the celebrations fixed to certain days. All holidays had a single purpose: to honor the sun and the sun gods to mark the conflict of summer and winter, warmth and cold — so basic to agriculture.

The pre-Christian religious calendar in all nations began with the winter solstice, when the days begin to lengthen and the "newly-born" rays warmed the earth for the rebirth of nature. This was the birthday of the sun, celebrated at the end of December and the beginning of January — the welcoming of the new sun year.

This holiday in Rus'-Ukraine, called Koliada or feast of Korochun, was the greatest and most important Eastern European family and religious feast of the winter cycle. This feast, like the entire pre-Christian faith, was saturated with animism — the belief that everything in nature, animate and inanimate, possesses a soul, and that man, by certain magical words and actions, can influence natural and supernatural powers. This feast of Koliada — completely agricultural — gave man hope and faith in a good harvest, an increase in cattle, health, wealth and happiness for him and his household.

With the coming of Christianity, Christmas replaced the feast of Koliada--Korochun, but the church could not root out the ancient beliefs and customs. These have remained, changed and dimmed, intertwined with Christianity. This dual belief was a necessary result of every instance of acceptance of a new faith, because the old acquired through the ages, could not be immediately forgotten.

Although from the customs given below only shadows, memories and token notions remain, these traditions are an integral part of Ukrainians no matter where and no matter of what generation. They are also most interesting from a cultural and ethnological point of view.

Household Neat

Long before Christmas preparations are made for the holidays. The "hospodar" (head of the family, the master) has kept a sheaf of wheat ("didukh") from the harvest. To the wheat were added blades of other grain along with the best grazing grasses. Wood, wax, and honey were prepared; the farm animals taken care of; the whole farm was tidied for the winter feast. The woman of the house bought new utensils for the kitchen, prepared clothing for the family and new embroidery for the house, whitewashed the house and decorated it.

Twelve lenten dishes are prepared for the Christmas Supper ("Sviata Vecheria"): kutia, uzvar, kapusniak, peas, borsch with mushrooms,

sauted or baked fish, also fish in aspic, varenyky filled with fruit or sauerkraut, mlyntsi (pancakes), kasha, pyrohy (baked) holubsti. In some localities 17 dishes were served. Also, dishes varied by area. The reason for the number 12 is because the moon circles the earth twelve times a year; in Christian times this changed to represent the twelve apostles.

For this evening, dishes must be prepared from all the fruits and vegetables of the farm, to welcome the god of harvest and the holy souls of the ancestors. These, tasting the food offered, will give an even better harvest in the new year. The dishes must be meatless and without milk because it must be a bloodless sacrifice to the god of the harvest. Also, on this evening, the god of the animals comes down to see his beings and for this reason no animal should suffer the slightest wrong, much less be slaughtered.

"Kutia" (cooked wheat grains with poppy seeds and honey) is the food of the god of the harvest, and "uzvar" or "var" (compote of cooked dried fruits) is his beverage. The word "kutia" is ancient, from the Greek "koukkia" (grains) — offering for the dead. "Kutia" and "uzvar" at this time have a ritual character and are extremely ancient. The noted Ukrainian anthropologist, Khvedir Vovk, stated that "grains of wheat or barley cooked in water, with honey, and dried fruits cooked in water date back to the neolithic." Knishes are baked for the spirits, and they are the bread of the souls of the ancestors.

On Christmas Eve the master and his son walk into the barn where the "didukh" (sheaf of wheat) is kept. They remove their hats, bow to the "didukh," cross themselves, and the father, bowing his head, prays; " . . . Merciful God, and you, righteous Sun, I bring greetings at Christmas! Last year you gave us wealth and health . . . Be even better to us in the new year!" We see how the old and the new faiths are intertwined in this prayer.

The "didukh" is then carried into the house with great ceremony, the master announcing that holidays have arrived ("Sviatka idut"). It is placed in the place of honor in the house (the pokuttia") and the master speaks to it: "You have made us full, given us drink, fed us, warmed us and our animals, guarded our fields — give us even better in the new year." The "didukh" (or "sneep") was believed to be the home of the souls of the ancestors who were the guardians of the home. These souls were good holy souls who spent the summer in the fields guarding the crops from all natural evils and insuring a good harvest. These souls were also the middle-men between the god of the sun and the people.

For the winter, the souls of the ancestors came into the home with the "didukh"; others settled in the forests and meadows until they were called by the sun god in the spring. It was for the god of the sun, the god of the animals and the souls of the ancestors that the "Sviata Vecheria" was celebrated in pre-Christmas times. And because the gods and souls are present, before anyone sits down to dinner, the person blows upon or brushes the chair thus removing the soul.

The master spreads a thin layer of straw on the table while his wife places special herbs (in later times, cloves of garlic) in the four corners of the table. She recites, "Evil power, dark power, go into the swamps, caverns, cliffs, deep waters, where the voice of the chicken cannot be heard where the sun does not shine . . . " With this curse she believes that all evil was chased from the farm. The layer of straw was covered with one tablecloth, for the souls, then with another for the members of the family.

Two extra settings were set, one for the souls, one for the absent family members. This custom has remained to the present, with the empty place setting also representing the fallen Ukrainian freedom-fighters of this century. The master sticks a beeswax candle into a special bread (palanytsia") and lighting it says, "Shine, righteous sun, for the holy souls and for us living. Warm for us mother earth, our fields, our animals." The candle burns all night. Each member of the family shakes straw onto the floor, and the children run and play in it, making farm animal sounds — to insure an increase in the animals, because it was believed the souls of the animals live in the straw. During the day, the master feeds the animals, using hay (not the usual straw) because the animal god will visit them this night. It is believed the animals speak the human language during this night.

At dusk the son is sent outside to see if the first star has appeared. He returns, announcing, "God's star shines. " With this moment, "Sviata Vecheria" begins. The master mixes the 'kutia', then carries it around the farm, all the while reciting magical words —- after Christianity, special prayers.

Upon his return, the family kneels facing the "didukh" and the holy icons and prays. The master then takes the "kutia," his wife takes the candle, and they stand in the doorway. They invite the sun, the moon, the stars, the rains and the ancestors to dinner. Then the lady of the house calls the frosts, winds, droughts, storms and all natural evils for dinner. Not receiving an answer, she says, "I"m calling you. If you do not come now, don't come at all, ever. May we never see you or hear you." The husband and wife return to the table. A spoonful of every dish is saved for the animals. The master sits down first, then the others. His wife is the only one who may get up from the table during this meal. It was believed that anyone else leaving the table would not live to see the next "Sviata Vecheria." The eldest member of the family after saying magical words, throws a spoonful of "kutia" to the ceiling. The number of grains and seeds sticking indicates the number of bee swarms, increase of cattle and of eggs in the new year. The family then proceeds to eat dinner, eagerly, for it is the custom not to eat all day "until the star shines." Since earliest times it was the custom to invite for "Sviata Vecheria" single persons, the poor, homeless and loners.

After the dinner, the family sings "koliady" (carols), many with pre-Christian, agricultural themes. They then go to church for the midnight services. The lights shine in the house all night, because light is a symbol of life. This is a holy night during which all gods and souls and spirits wander about, inspecting homes and farms. It is also believed that buried treasure glows on this night.

There are innumerable other legends and beliefs connected with the Holy Night, depending upon the region. Children carry dinner to their grandparents and godparents after "Sviata Vecheria." This is more than a courtesy call, and indicates respect for elders and the belief that innocent youngsters were the messengers of the benevolent gods.

Immediately after supper, or on Christmas Day, groups of carolers (("koliadniyky") go from house to house caroling and reciting good wishes to individual members of the family. Also, special plays called "Vertep" are performed by the costumed carolers in each home.

As mentioned earlier, some of these customs are not observed today. People, times and places change, no matter what their nationality and tradition. But enough of the ancient Ukrainian traditions have remained to the present, unchanged through the centuries.

Even if Christmas Eve is celebrated by some on December 24 (the Gregorian Calendar) instead of the traditional January 6 (the Julian Calendar), the Ukrainian family in its split-level or ranch house still awaits the first star to appear before sitting down to dinner, still abstains from meat and dairy products on this day, still eats 12 special dishes with "kutia" and "uzvar" on the menu. The candle glows on the embroidery-covered table, and the empty place setting continues to remind of those no longer here. The family not only sings the Ukrainian "koliady" at home, but joins carolers who visit every Ukrainian family between Christmas and Epiphany. The donations collected go towards the church, cultural organizations, and other charitable institutions. The churches, both Ukrainian Orthodox and Ukrainian Catholic, are crowded for services each of the three days of Christmas. And Ukrainians all over the world still wish Merry Christmas with the words "Khrystas Rozhdaietsia" — "Slavimo Yoho" — Christ Is Born — Let Us Praise Him.

Союз Українок Канади, відділ ім. Олени Пчілки в Йоктоні, Саск.

щиросердечно поздоровляє

З РОЖДЕСТВОМ ХРИСТОВИМ та ЩАСЛИВОМ НОВИМ РОКОМ

духовний і світський провід та всіх членів і прихильників УГПЦК, крайові і провінційні управи: С.У.К., СУМК та СУС, редакції та працівників української преси, дирекції і персонали наших виховних інституцій, а також увесь український народ по всьому світі проживаючий,

„Дай нам, Боже, з роси, з води..."

ЗА УПРАВУ ВІДДІЛУ В ЙОРКТОНІ:

Павліна Чабан, голова **Юлія Стеценко,** кор. секр.

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

Складаю нев'янучий вінок на свіжу могилу сл. п. проф. Василя М. Іваниса, який упокоївся в Торонті у вересні 1974 року і в його світлу пам'ять засилаю $10.00 на журнал „Промінь".

Ольга Неліпа, Торонто

— — — — —

У першу річницю смерти нашої дорогої мами, бл. п. Анни Шмильської, яка упокоїлась 3 грудня 1973 року, замість нев'янучого вінка в імені родини складаємо $10.00 на пресовий фонд журнала „Промінь".

Дочки — Марія Слижук і Юстина Симчич — Давфин, Мна.

— — — — —

У світлу пам'ять наших незабутніх родичів, бл. п. Анни Стефури, яка упокоїлась в квітні 1917 р. і бл. п. Василя Стефури, який упокоївся в жовтні 1947 року, також бл. п. Василя і Катерини Химюків, замість вінків складаю $5.00 на журнал „Промінь".

Марія й Іван Химюк, Вінніпеґ

— — — — —

У пам'ять моїх незабутніх родичів — батька бл. п. Івана Бубніва, який упокоївся в грудні 1916 року і мами, бл. п. Анни, яка упокоїлась в м. лютім 1927 року, замість нев'янучого вінка складаю в їх світлу пам'ять $5.00 на журнал „Промінь".

Параскевія Стефанюк, Едмонтон

— — — — —

У світлу пам'ять моєї ніколи незабутньої доні Ярослави Цюник, яка в розквіті життя загинула в автомобільнім випадку в Оттаві 18 грудня 1969 року, в її світлу пам'ять замість китиці запашних квітів засилаємо $23.00 на журнал „Промінь".

Зберігають світлу пам'ять про дорогу Ярославу її діти Роман, Галя і Люба, брат Богдан, сестри Оля і Леся і тато та мама Свитальськи. Вотерфорд, Онт.

Складаю нев'янучий вінок на свіжу могилу мого найдорожчого мужа Лонгина Павнела, який упокоївся 9 вересня 1974 року в Детройті, Міш., й у світлу пам'ять покійного засилаю $10.00 на журнал „Промінь".

Спочивай мій любий незабутній мужу в мирі і спокою.

Дружина Отилія Павнел

— — — — —

Складаю нев'янучий вінок з найкращих квітів на свіжу могилу моєї впокоєної дружини, бл. п. Павлини Олексин, яка так вчасно відійшла від нас й у її світлу пам'ять засилаю $5.00 на журнал „Промінь", який був нею улюблений.

Засмучений муж Михайло Олексин з родиною, Мічам, Саск.

— — — — —

У світлу пам'ять мого незабутнього брата бл. п. Дмитра Остаповича, який упокоївся в Шіго, Саск. 23 грудня 1971 року, складаю $10.00 на журнал „Промінь".

Хай Господь-Бог прийме душу покійного Дмитра до Свого Царства небесного.

Сестра В. Криптул, Вернон, Б. К.

У світлу пам'ять мого мужа, бл. п. Михайла Котика, який упокоївся 2 січня 1949 року, складаю $5.00 на журнал „Промінь".

Параска Котик, Норт Бетлфорд, Саск.

— — — — —

У світлу пам'ять мого дорогого мужа, батька і дідуся, бл. п. Миколи Байдали, який відійшов у вічність 29 грудня 1973 року, засилаємо $10.00 на журнал „Промінь".

Дружина Анна Байдала, діти і внуки, Вегревил, Алберта

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ, СВЯТИМ ЙОРДАНОМ і НОВИМ РОКОМ

сердечно вітаємо

Його Високопреосвященство, Високопреосвященнішого Михаїла, Архиепископа Торонта й Східньої Канади і Первоієрарха Української Греко-Православної Церкви в Канаді, Єпископат, Монашество й Духовенство, Світлу Консисторію, Колегію Св. Андрея та студентів Богословів, всіх вірних УГПЦеркви в Канаді, ввесь український народ в Україні й поза Україною, централі складових організацій СУС та все членство й прихильників: Товариства Українців Самостійників, Союзу Українських Народних Домів та Просвіт, Союзу Українок Канади, Союзу Української Молоді Канади, Управи Інститутів Могили, Св. Івана, Св. Володимира та все їх членство і студентів, редакції „Українського Голосу", „Вісника", „Променя", та їх редакторів і працівників.

ЦЕНТРАЛЯ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ У КАНАДІ

Д-р **С. Л. Яремчук,** голова **К. М. Телечко,** генеральний секретар

ЗВІТ ПРОВ. З'ЇЗДУ СОЮЗУ УКРАЇНОК В МАНІТОБІ

Перша сесія провінційного З'їзду Союзу Українок у Манітобі відбулась у Вінніпегу в авдиторії Собору Св. Покрови вечером 8 листопада 1974 року.

Сесію офіційно відкрила голова пров. екзекутиви пані Марія Мандзюк. Молитву перед з'їздом провів о. А. Тетеренко. Вшановано хвилиною мовчанки померших членкинь організації. До почесної президії з'їзду увійшли пані: Анна Звоздецька від Централі Союзу Українок Канади, Линда Лазарович, представниця Музею Союзу Українок з Саскатуну і уступивша голова пров. екзекутиви Марія Білоус; секретарювали пані М. Юрків і А. М. Гняздовська. До резолюційної комісії увійшли: добр. М. Керніцька, Анна Звоздецька і М. Білоус; до номінаційної: С. Зітон, Г. Бабій, пані Гудима, М. Слижук і пані Троська.

Слідували привіти делеґаток та представників складових організацій. Першою, що привітала З'їзд була голова місцевого відділу ім. Кн. Ольги при Соборі Св. Покрови, пані Марія Кушнірик, яка привітавши з'їзд виявила вдоволення з того, що саме у них в залі відбувається перша сесія нарад. Інші, що склали привіти: п. Григорій Соломон голова ТУС на Манітобу, п. Бан від пров. СУМК, пані М. Слижук від відділу ім. Лесі Українки з Давфину, від відділу ім. Лесі Українки у Вінніпегу — голова Соня Бейзик.

Стипендійна референтка пані Ігнаш сказала, що впродовж двох років Манітобська пров. екзекутива виплатила $200.00 нагород нашим студентам за найкращі осяги в навчанні української мови. Студенти, що одержали стипендії: Петро Мельницький і Наталя Кривуляк за написані тези. Нагороди на літніх курсах в Колегії Св. Андрея одержали: Богдан Масло з Едмонтону, Володимир Стефура з Содбурі, Олена Дін з ЗСА і Давид Лиса з Соррей, Б. К. Пані Ігнаш представила також цьогорічну студентку-стипендіятку Союзу, Наталю Кривуляк, яка поруч студій українознавства бере музику і живо цікавиться українськими справами.

По цім слідувала доповідь панни Линди Лазарович, репрезентантки Музею Союзу Українок Канади в Саскатуні, яку представила пані А. Павлик.

У своїй обширній доповіді панна Лазарович говорила про вартости музейних експонатів, про значення Музею як одної з ділянок етнічної культури в Канаді, про репрезентацію нашу, як історичну спадщину ручних робіт української жінки в минулому, про працю її в Музеї, як також про пляни і проекти у зв'язку з музейною фундацією, яка тепер проводиться.

Після доповіді панни Лазарових відбулись запити, на які вона відповідала в межах своїх зацікавлень, напр. як збирати музейні речі, про фільми, друки, видання, співпрацю з канадськими музеями та інше.

Цю першу вечірню сесію закінчував звіт представниці до Вінніпезької Жіночої Ради пані Стефанії Зітон, яка між іншим заявила, що ВЖР має дістати від уряду дотацію — два мільйони долярів, призначених на різні проекти у зв'язку з Міжнародним Роком Жінки і що ми повинні користати з таких проектів.

По закінченню сесії відбулось чайне прийняття улаштоване стараннями чотирьох місцевих відділів Союзу Українок Канади.

Друга сесія Союзу Українок відбулася у суботу рано о годині 10 в Колегії Св. Андрея. На цій сесії предсідницею була добр. Ю. Лучак, а добр. М. Керніцька заступала секретарку пані М. Юрків. Першою точкою на програмі на цій сесії був привіт від Колегії Св. Андрея, що його склав о. М. Юрківський.

Марія Мандзюк — голова

Слідували привіти делеґаток відділів: Транскона — пані Гудима, Портедж ля Прері — пані Троська, Брендон — пані Матвійчук. Писемні привіти наспіли від відділів — Мензі, Овкбирн, Толстой, Вайти, Флин Флону, Роблину, Сондавн, Рози, Розбирну і Етелберту.

Звіт про діяльність Філії Музею Союзу Українок в Манітобі виготовила і доручила учасницям з'їзду голова пані А. Павлик. Між іншим повідомила, що пороблено заходи на розбудову приміщення Музею в Катедрі Пресв. Тройці, як також говорила про потребу фондів на цю ціль.

Порядком нарад були прийняті інші звіти — фінансовий, що його прочитала пані Д. Терновецька — як членка контрольної комісії висловивши подяку касирці пані М. Івашко. Друковані звіти діяльности пров. екзекутиви доручили учасницям сесії, голова Марія Мандзюк і уступивша голова пані Марія Білоус за рік 1972 - 73.

Слідувала доповідь представниці Центральної Управи Союзу Українок Канади з Едмонтону пані Анни Звоздецької. Тема доповіді була організаційна, призначена виключно для членства, в якій вона звернула увагу на деякі проблеми в нашім житті та як нам до них себе застосувати. По цім здавали свої звіти: О. Завісляк — реф. СУМК, Є. Білич — прес. референтка, Д. Черевик — кор. секр., М. Івашко — фінансів, А. М. Гняздовська — рек. секр., А. Павлик — музею.

До провінційної екзекутиви на 1974 - 75 рік були вибрані: М. Мандзюк — голова, добр. Ю. Лучак — 1. заступниця, добр. Г. Кіцюк — друга заст. голови, пані Керелюк — касирка, кореспондентка — Д. Черевик, рекорд. — Г. Матвіїв, заст. Г. Бабій.

Референтки: освіти — М. Нижник, шкільних справ — М. Юрків, горожанства — Є. Зучкан, преси — Є. Білич, архіву — А. Сарчук, музею — А. Павлик, членства — В. Кутна і В. Ґоряк, Жіноча Рада — С. Зітон, Молодший СУМК — О. Завісляк.

Комітет Філії Музею Союзу Українок — А. Павлик, А. Сарчук, В. Ґоряк, Д. Українець і добр. Г. Слюзар.

Контрольна комісія — пані Смук, пані Бабинчук і Д. Терновецька. Окружні представниці будуть покликані в округах — Давфин, Овкбирн і Сондавн.

Слово голови пані Марії Мандзюк закінчувало наради двох сесій, в якім вона між іншими справами подякувала членкиням за поновний вибір, за взірцеву співпрацю в минулім році та побажала, щоб і в цій каденції ми могли виконати всі наші пляни і проекти, над якими ми радили.

Учасниці з'їзду склали ґратуляції редакторці Н. Когуській з нагоди відзначення її Клюбом Українських Професіоналістів і Підприємців та нагороджено ювілейною медалею міста Вінніпегу 1 листопада 1974 року.

Секр. З'їзду — М. Юрків і А. М. Гняздовська

ВИКАЗ ПОЖЕРТВ НА ОРГ. ФОНД ПІД ЧАС З'ЇЗДУ:

По $25.00 — відділ ім. Л. Українки і відділ ім. О. Кобилянської — Вінніпеґ.

По $15.00 — відділ ім. Св. Ольги — Етелберт.

По $10.00 — відділи: О. Кобилянської — Роза, Доньки України — Роблин, О. Кобилянської — Вайта, Л. Українки — Овкбирн, Л. Українки — Транскона, Л. Українки — Давфин, О. Кобилянської — Портедж ля Прері, Кн. Ольги — Вінніпеґ, Зеновія Крепякевич і Докія Черевик — Вінніпеґ.

По $5.00 — М. Левицька, добр. С. Стратійчук, С. Бейзик, О. Завісляк, Р. Кондра, М. Мандзюк, Г. Бабій, добр. Ю. Лучак, Є. Білич, Кат. Крипякевич, добр. О. Савчук, М. Кушнірик, добр. М. Керніцька, добр. Г. Кіцюк, О. Юзвишин, М. Симчич, В. Зучкан — всі з Вінніпеґу. Відділи: О. Кобилянської — Сондавн, Доньки України — Флин Флон, Лесі Українки — Мензі, і Св. Ольги — Толстой, А. Звоздецька — Едмонтон, М. Білоус, М. Слижук і Ю. Маранчук — всі з Давфину. **По $2.00:** добр. Г. Слюзар, Г. Матвіїв, М. Нижник; **по $1.00** — В. Марадин, Ю. Гудима, Ю. Гуменюк і Ф. Смук. — Разом $331.00.

ВСІМ СВОЇМ ЧЛЕНАМ, ЇХНІМ РОДИНАМ ТА ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ПОБОЖНОМУ НАРОДОВІ В УКРАЇНІ І ПОЗА ЇЇ МЕЖАМИ

Щирі привітання з нагоди Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та святочне побажання
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилає

КРЕДИТОВА СПІЛКА „СОЮЗ"
при 406 Бетурст вул. в Торонті
та її Філія при 3338 Лейк Шор блвд. захід
в Лонг Бренч, Онтаріо

„Щоб землю з небом в одно злучити,
Христос родився — Славіте!"

З Різдвом Христовим та Новим Роком

щиро вітаємо

всіх членок проводу Союзу Українок Канади: в центральній управі, провінціяльних екзекутивах, відділах і все членство нашої організації. Вітаємо редакцію „Променя" та всіх його читачів.

Христос Рождається! — Славімо Його!

Манітобська Провінційна Екзекутива
Союзу Українок Канади

Марія Мандзюк, голова
Докія Черевик, кореспонд. секр.

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

бажають

Усій своїй родині, приятелям і знайомим, парохові й членам громади та їх родинам, членам складових організацій СУС і всьому українському народові.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! — СЛАВІМО ЙОГО!

Володимир і Марія Вахна,
Виндзор, Онт.

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

бажають

усій своїй родині, приятелям і знайомим, парохові й членам громади та їх родинам, членам складових організацій СУС і всьому українському народові.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! — СЛАВІМО ЙОГО!

Нестор і Веронія Костинюк,
Виндзор, Онт.

РІЧНІ ЗВІТИ ВІДДІЛІВ

БРЕНТФОРД, ОНТ.

ВІДДІЛ ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відділу ім. Лесі Українки відбулися 18 листопада 1974 р. в церковній залі. Збори почато молитвою „Отче Наш". Предсідницею зборів була голова О. Гриньків, а секретаркою Анна Мороз. Після прочитання протоколу з минулорічних зборів членкині управи відділу здавали звіти з річної діяльности відділу: рекорд. секретарка А. Мороз, голова А. Гриньків, заст. голови А. Шалай і касирка А. Перожак.

Праця у нашім відділі на новий 1974 рік почалась після наших річних зборів у грудні 1973 року. Це був справді рік активної діяльности і цікавих подій. Ще перед латинським Різдвом наш відділ одержав запрошення від Ґлингирст Ґарден, щоб улаштувати виставку традиційного українського Святого Вечора, щоб на нім також насвітлити українські Різдвяні звичаї.

Управа нашого відділу: голова О. Гриньків, М. Іванець, А. Шалай, А. Перожак і П. Ковальська взяли на себе певні обов'язки, поділили між собою працю. Ми були свідомі того, що поруч нас приготовляють вистави Різдвяних звичаїв інші народи: поляки, мадяри, німці, італійці, французи. Велика заля була убрана в еспанським стилі.

Наш святвечірній стіл був накритий гарним вишиваним обрусом, а під ним пахуче сіно, під ялинку ми настелили соломи, в куті дідух, на столі свічки, колачі і 12 страв. Ялинку ми убрали по давньому, прикраси на ялинку всі домашньої роботи, навіть свічечки замість лямпочок. До того всі традиційні звичаї, порядок ритуалів Святого Вечора, молитва і побажання господаря дому ми надрукували і вручували відвідувачам безплатно.

Відкриття Вистави було дуже урочисте. Поруч інших народів наш стіл і коляди приваблювали багатьох відвідувачів. Ця виставка тривала аж три тижні, до 3 січня. Та це одна з більших цікавих подій з діяльности нашого відділу, що його тут подаємо в дуже загальнім змісті, бо впродовж 1974 року наспіло багато інших, яких належиться також бодай вкоротці відмітити. Другу подібну Різдвяну виставку ми улаштували в той сам час в Сивик Сентр.

З виставки Свят-Вечірнього стола в Ґлингирст Ґарден у Брентфорді

До діяльности нашого відділу за біжучий рік належить вечір Святого Миколая з перекускою для гостей і даруночками для дітей недільної і рідної школи. Разом з громадою Спільна Свята Вечеря відбулась у нас на Йорданський Святий Вечір. 18 січня місцева Жіноча Рада улаштувала чай з нагоди 100-річчя телефону „Ґрагам Бел" в Сивик Сентр. Наш відділ був запрошений до участи в цім проєкті і наші членкині дали поміч у печиві та обслузі, а на тім чаю ми улаштували виставку українських взорів та інших музейних експонатів. В цім проєкті брали участь 50 інших жіночих організацій м. Брентфорду.

В лютім ми улаштували академію Лесі Українки, а опісля в березні наші членки взяли участь в концерті Т. Шевченка. Перед Великоднем у Великий піст членкині приготовили перекуску для дітей недільної і української школи після сповіді і Св. Причастя. Улаштовано успішний базар.

Членкині нашого відділу були кількаразово заангажовані до спільних імпрез, що їх улаштовували етнічні групи м. Брентфорду, як Фолклорама в Арт Сентр, в якій виступала українська молодь з мистецькими програмами, ми подавали поміч у перекусках, бенкетах, обідах, вечерях, заповнювали залю, коли виступали тут українські хори або танцювальні ансамблі. В травні ми улаштували наш ювілей 25-ліття, День Українського студента. Приготуванням цього свята зайнялась пані Орися Сушко з Гамільтону і Оксана Гриньків. При кінці червня відбулось закінчення української і недільної та танцювальної школи і членкині нашого відділу приготовили перекуску, в той самий час

З виставки у Сивик Сентрі. Зліва — А. Перожак, А. Мороз, М. Іванець і К. Гриньків.

відбувся тут соціяльний вечерок. Наш відділ взяв участь в окружнім з'їзді Союзу Українок Канади.

Впродовж року ми мали 9 місячних зборів, 3 засідань і 5 освітніх вечорів-сходин. Наш фінансовий звіт: з 1973 року осталось в касі $1,020.52, прибутки в 1974 — $1,429.41, видатки — $2,041.30, осталось — $408.30.

Склад управи і комітетів відділу на 1974 рік: голова — О. Гриньків, 1-ша заст. голови — А. Шалай, 2-га заст. — А. Гуцал, рек. секретарка — А. Мороз, кор. секретарка — М. Іванець, касирка — А. Пережак. Комітети: добродійний (відв. хворих) — А. Мороз, А. Пережак, М. Яковець, А. Шалай; кухонний — О. Гучковська, А. Шалай, А. Білінська, А. Неміровська, М. Яковець; освітній — А. Пережак, М. Іванець, О. Барська; СУМК — О. Сушко і Оксана Гриньків; народніх танків — О. Гриньків, А. Гуцул; церковний — О. Гучковська, П. Ковальська, Г. Крупіцька; представ. до Жіночої Ради — А. Пережак, С. Костюк, журнала „Промінь" — А. Пережак. Контрольна комісія — Н. Барська, М. Іванець, М. Савіцька.

Марія Іванець, кор. секретарка

З НАГОДИ ДНЯ УРОДИН

Брентфорд, Онт.

Членкині відділу ім. Лесі Українки у Брентфорді плекають у себе гарну товариську традицію — в день іменин певної членкини і вони гуртом складають їй візиту, часом навіть несподівано, приносять перекуску, торт, квіти, подаруночок і привітавши господиню та склавши їй побажання проводять вечір на цікавій гутурці.

Розмови, звичайно бувають цікаві — про біжучі громадські справи, або про справи загально народні, про події в Україні або й про новіші вістки з преси. При закінченні такої гостини роблять між собою складку, або господиня дарує від себе жертву, чи то на потреби громадські, чи на свою українську пресу. Число членкинь у відділі в Брентфорді невеличке, але вони всі дуже дружні, як у своїй праці, то так і у зустрічанні громадських проблем уміють зберігати лояльність до своєї організації.

**
*

Дня 7 вересня 1974 року припадав день уродин одної з заслужених членкинь відділу ім. Лесі Українки у Брентфорді — пані Анни Гуцал і того дня її приятелі — п-во Н. і М. Іванець, п-во М. і А. Пережак та пані: Марія Яковець і Анна Шалай загостили до дому іменинниці. Вони склали їй побажання та провели час на дружній товариській розмові і гостині.

Пані Гуцал, як довголітня членкиня відділу була відзначена з нагоди 25 років своєї праці в організації грамотою Союзу Українок Канади.

Після гостини, прощаючись з гостями пані Гуцал нагородила їх подарунками на громадські потреби — $10.00 дала на потреби жіночого т-ва ім. Л. Українки а $10.00 на прес. фонд журнала „Промінь".

**
*

Заплянували приятелі п-ва М. і А. Пережаків у Брентфорді зробити несподіванку пані А. Пережак у день її уродин — відвідати і привітати її з днем янгола, а вона зробила їм несподіванку — пішла була того вечора до театру. Все одно гостина відбулась після повороту господині додому. Були привітання, побажання, подарунок і торт, „многая літа" та товариська гостина.

Пані Пережак заслужена у відділі Союзу Українок Канади і в місцевій громаді людина. На останнім ювілейнім з'їзду відділу в Брентфорді, який відбувся в травні 1974 року пані Пережак була нагороджена почесною грамотою Союзу Українок Канади, а у відділі вже довгі роки є в заряді, останньо сповняє обов'язок касирки та виконує іншу біжучу працю. Зокрема багато праці вона посвячувала для журнала „Промінь", як його референтка й як читачка. І от тепер з нагоди цих гостин пані Пережак склала $10.00 на прес. фонд „Променя", а $30.00 до каси відділу ім. Л. Українки.

Гості нагородили пані Пережак подарунком-брошкою з нагоди 100-ліття телефону. Ґрагам Бел. Це була дуже мила гостина. Одна з тих, на яких ніколи не забувається про громадські справи на культурній церковній ниві.

Одна з гостей

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і ЩАСЛИВИМ НОВИМ РОКОМ

поздоровляємо

всіх наших близьких і найближчих приятелів в Канаді і заграницею. Бажаємо щастя, здоров'я та многих літ прожити в мирі та радости.

Прийміть ці привітання, дорогі Друзі, замість святочних карток, якими ми все вітали Вас милулими роками, чого цьогорічний стан здоров'я мені не дозволяє. Святкуйте здорові!

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

Василь і Гафія Перепелюки і родина, Давфин, Ман.

З ЮВІЛЕЮ ВІДДІЛУ ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
Брентфорд, Онт.

Думка про ювілейне святкування 25-ліття відділу зродилась майже два роки перед тим. На річних зборах 1973 року було обрано ювілейний комітет, до якого увійшли пані: М. Іванець, О. Гриньків — голова, І. Ковальська, Д. Бурдейна, А. Шалай і А. Мороз — рекорд. секретарка. В січні на першім засіданні головою ювілейного комітету обрано Марію Іванець.

Підготовча праця для проведення ювілею почалась зараз по річних зборах. Всю кореспонденцію вела секретарка Марія Іванець. Комітет рішив видати брошуру для збереження всіх річних звітів, які друкувались на сторінці Союзу Українок в „Українському Голосі" а опісля в „Промені" як також різні дописи з нашої діяльности. З тим було багато праці, щоб все відшукати і довести до їх упорядкування. В цій праці багато помагав нам п. Микола Іванець, п. Іван Гриньків і голова відділу пані О. Гриньків.

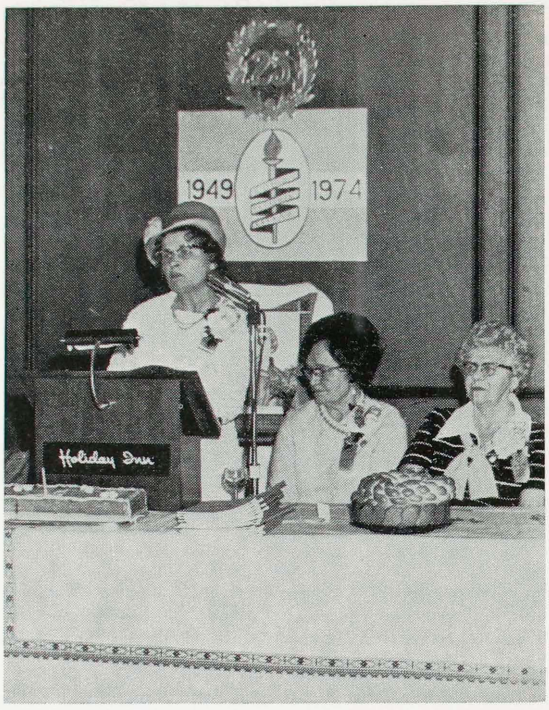

З ювілейного свята у Брентфорді — перед мікрофоном гість доповідачка Анна Токарек, бувша голова Союзу Українок Канади.

Наше ювілейне свято почалось в неділю рано 19 травня 1974 року Службою Божою в місцевій церкві. Погода була гарна і на ювілей прибули гості з поза Брентфорду — з Торонта, Виндзору, Гамільтону, Бирлінгтону, Скарборо, Ґрімзбі,

По Службі Божій відбулась Панахида з померлих членкинь.

По відправі ювілейний обід і святочна програма відбулись в готелі Голідей Ін. Бенкет почався молитвою, що її провів о. П. Ґліцький. Господинею свята була Марія Іванець. Після тосту до Королевої та представлення головного стола. Святочну програму відкрила Марія Іванець. У своїм слові пані Іванець привітала учасників свята та підкреслила заслуги перших членкинь, які у великій мірі причинились до збудування своєї церкви. Впродовж 25 років членство відділу виконувало господарську та культурно-освітню працю в громаді. Гостей - учасників ювілею привітала також голова відділу Оксана Гриньків. Повстанням з місць із засвіченими свічками вшановано померших членкинь. Коротку історію 25-ліття відділу прочитала Анастасія Пережак.

Слідувала церемонія відзначення грамотами членкинь: Пелагію Гуцул, Анну Мороз, Софію Іванків, Пелагію Ковальську, Марію Доголіс, Ілену Бюзик, Анелю, Неміровську. Вручувала грамоти голова Пров. Екззекутиви Мирослава Телеґа, корсажі причіпала Настя Барська.

Почесними грамотами були нагороджені Марія Савіцька, Анна Шалай, Анастасія Пережак і Марія Іванець. Вручування почесних грамот виконала Анна Токарик бувша голова Союзу Українок Канади. Корсажі при-

З Празником РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та НОВИМ 1975 РОКОМ БОЖИМ
СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО
Високопреосвященніших Владик і все Духовенство нашої Церкви, Членів та Прихожан Катедрального Собору Св. Івана Хрестителя в Едмонтоні, наших Рідних, приятелів та знайомих!
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! СЛАВІТЕ ЙОГО!
Прот. Олександер й Добр. Марія Хомяк
з донями Мирося і Лариса
та з синами Богдан і Андрій

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року
б а ж а ю т ь
своїй родині, клієнтам і приятелям
MICHIGAN TAVERN
SERVING GOOD FOOD AND ENTERTAINMENT
6150 Malden Rr., Windsor, Ont.
DRUL BROTHERS, Proprietors

Крайня ювілейного торта — зліва направо — голова відділу Оксана Гриньків, перша голова відділу Бронислава Цибульська, Анна Токарик — гість-доповідачка, Марія Іванець, господиня ювілею і Мир. Телеґа, голова Провінційної екзекутиви.

чіпляла Анна Гуцул. Пані А. Токарик також говорила про організацію Союз Українок Канади та її заслуги в цілому. Були відчитані писемні привіти від Централі Союзу Українок з Едмонтону, з Лонґ Бренч відділу ім. С. Русової, Лондону — ім. Кн. Ольги. Особисто склали привіти — Ганка Ковальчук, п-во Е. Коча, від місцевої Жіночої Ради, о. П. Ґліцький, Мирослава Телеґа від Пров. Екзекутиви, Нестор Костинюк від СУС, відділ Л. Українки у Виндзорі В. Костинюк, відділ ТУС — Микола Іванець, Г. Дибко — Гамільтон, П. Павлик — Скарборо, В. Столяр, від Інституту Св. Володимира — В. Кирилюк, від філії Музею — Галя Слюзар.

Пані Орися Сич відограла на піяно в'язанку народніх пісень і гурток молоді під управою Л. Стиймера відтанцював чотири народні танці. Головну доповідь про Союз Українок Канади виголосила пані Анна Токарик з Гамільтону.

З нагоди ювілею свого 25-ліття відділ склав такі пожертви — на місцеву церкву $500.00, Консисторію УГПЦ — $100.00, Інститут Св. Володимира — $100.00, Колеґію Св. Андрея — $100.00, Музейну Фундацію — $50.00, Рідношкільну Фундацію ім. В. Сарчука — $50.00, Пансіон ім. І. Франка — $50.00, журнал „Промінь" — $50.00 — разом $1,000.00.

Кінцеве слово виголосила Анна Шалай та вручила на пам'ятку дарунки п.п. Іванцеві і Гриньковому. Пам'яткові подарунки були вручені пані Мир. Телезі, Аделі Кирилюк і Орисі Сич. На закінчення була подана кава і солодке.

МОНТРЕАЛЬ, КВЕБЕК
ВІДДІЛ ДОНЬКИ УКРАЇНИ

47-мі загальні річні збори відділу відбулися в неділю 9-го грудня 1973 року в залі Собору Св. Софії. Відділ начислює 150 членкинь, на зборах було присутних 76. Збори відкрила голова відділу пані Стефанія Кульба, привітала присутних членкинь і гостей та попросила отця Ігора Куташа провести молитву. Пані Кульба також ствердила, що перший раз в історії відділу на загальних зборах є відсутний о. д-р Володимир Слюзар з причини недуги. Вона побажала йому в імені відділу скорого виздоровлення. По молитві вшановано відійшовших у вічність членкинь дво-хвилинною мовчанкою. Після прийняття денного порядку нарад вибрано до президії зборів п. Галину Сенишин головою, а пані О. Мигаль і Г. Мельник секретарками.

Слідували привіти від о. Ігора Куташа, настоятеля Собору Св. Софії, який побажав на будуче дальших успіхів, що ними відділ втішався до тепер та заявив повну свою поміч на бажання відділу. Від Управи Собору Св. Софії привітав збори голова п. Василь Дмитрук, від Товариства Українців Самостійників заступник голови п. Нестор Випрук, а від СУМК п. Тарас Кушнір. Відчитано привіт від С.У.К. ім. Ганни Барвінок.

Після привітів і прийняття протоколу за рік 1972, приступлено до звітів уступаючої управи. Головний звіт представила секретарка п. Віра Турченюк. Цей звіт був досить обширний, бо охоплював цілорічну діяльність відділу не лише при Соборі, але також в громадському життю нашого міста й округи. Важніші точки звіту включали 8 місячних зборів, 14 сходин управи, обширну кореспонденцію, на яку треба було відповісти. Наші членки приготовляли спільну кутю, свячене і храмове свято. Були рівнож менші імпрези для СУМК, Місійної Округи Монтрель Ляшін-Оттава та гостили всіх присутних з приводу неділі Православія, яке відбулося цього року в Соборі Св. Софії. За стараннем Культурно-освітнього комітету на кожних місячних сходинах переводилася програма, відмічуючи важніші події та річниці даного місяця, а під час великого посту о. Ігор Куташ давав виклади про значіння посту і свята сполучені з постом.

Наш відділ бере живу й активну участь в Жіночій Раді в Монтреалі, а п. Галина Мельник, яка є заступницею голови нашого відділу, була вибрана цього року заступницею Крайової Жіночої Ради. Цим фактом наш відділ є дуже гордий та бажає п. Галині Мельник найкращих успіхів. Відділ висилає делеґаток до місцевого відділу КУК, Дорадчої Ради СУМК і Монтреальського Музею Мистецтва. Наш відділ зарепрезентований в Комітеті для поборювання рака та в інших галуззях суспільного життя. На Крайовий З'їзд СУС у Вінніпеґу вислано голову п. Стефанію Кульбу і п. Марію Зимовець, а на з'їзд Східної Канади у Віндзор п. Галину Мельник і п. А. Колісник. На з'їзді Світового Конґресу Вільних Українців, який відбувся в Торонті, брало участь десять членкинь нашого відділу.

Як звичайно наш відділ організував Весняний Чай пов'язаний з показом моди і річний базар. Ці імпрези були фінансово успішні та допомогли чимало збагатити нашу касу.

Після звіту секретарки звітували членки різних комітетів, з чого можна було довідатися, що рік був плодовитим і успішним. Таких звітів було 13 і вони обхопили все наше

громадсько-церковне і суспільне життя. Дуже вдоволяючий був звіт фінансової секретарки бл. п. Віри Цюрко, який відзеркалював здоровий стан матеріяльного прибутку нашого відділу.

Після всіх звітів промовляла голова відділу п. Стефанія Кульба. Вона висловила подяку всім членкам управи за тісну кооперацію та віддану працю, яку вони проявили протягом року та за їх прикрасне щире відношення. Також п. Кульба подякувала священослужителям та управі Собору Св. Софії за кооперацію, а відділам ТУС і СУМК за поміч, яку вони давали за цей час. Голова п. Кульба закінчила свою промову закликом до всіх членкинь надалі так щиро й жертвенно працювати.

На рекомендацію номінаційної комісії вибрано управу в такому складі на рік 1974: почесні голови — добр. Л. Слюзар і п. А. Колісник, уступивша голова — Г. Сенишин, діюча голова — С. Кульба, заступниці голови — Е. Підвисоцька, З. Роніш, Г. Мельник і М. Текала, рекордова секретарка — В. Турченюк, кореспонденційна секретарка — Г. Сенишин, фінансова секретарка А. Панчук, касирка — Т. Бавер, Культурно-Освітний Комітет — З. Роніш і А. Малишко; Дорадча Рада СУМК — В. Варверчак і Г. Мельник; господині — пані М. Пушкар, А. Прокопюк, Т. Дребок, а до помочі К. Кошлай, Н. Романишин і О. Малащук; бібліотекарки — В. Маланчук і добр. Л. Слюзар, залізний фонд — О. Пасека, К. Савицька і Т. Дребот; церковний комітет — А. Демитрак, А. Прокопюк, М. Підкаленко, К. Валентин, Н. Романишин, О. Малащук і М. Пушкар; базаровий комітет — Д. Михайлюк, В. Ваверчак, Т. Бавер, Д. Роніш, А. Ґаловін, Е. Ґросько; відвідувачки хворих — добр. Л. Слюзар і всі членкині відділу; добродійний комітет і поборювання рака — Д. Костирська і М. Нєма, журнала „Промінь" і фонд Н. Кобринської — М. Нєма і Т. Бавер, комітет для придбання нових членок — В. Ваверчак і добр. Л. Слюзар, делегатки до відділу КУК З. Гомонок, А. Колісник і заступниці голови, делегатки до Жіночої Ради — Г. Мельник, А. Ковальчук і О. Регуш, архіви — С. Кульба і Г. Мельник, телефоністки — Н. Романишин, К. Савіцька, А. Ґерич, М. Котик і К. Кошлай, Контрольна комісія — А. Лах, З. Гоменюк і Я. Береза, номінаційна комісія — О. Мигаль і В. Ваверчак.

Проєкти на майбутнє: Створено комітет для опрацювання книжки „Українські Страви", запляновано конкурс писання писанок, приміщення на музей і бібліотеку.

Наш відділ був нагороджений за придбання найбільше передплат в провінції Квебек для журналу „Промінь".

Протягом року слідуючі установи одержали грошеві пожертви від нашого відділу: Собор Св. Софії $2,340.00, Рідна Школа $25.00, Колегія Св. Андрея $100.00, СУМК $25.00, Українознавство при університеті Мк-Ґілл $100.00, градуанти вищих курсів при Рідній Школі $25.00, Вісник $50.00, Інститут Св. Володимира в Торонті $25.00, Централя і Східна Екзекутива СУК $325.00, українцям у Бразилії $25.00, на будову консисторіяльного будинку $250.00, організація поборювання рака $15.00, Доглес Госпітал $15.00 і журнал „Промінь" $85.00.

За рік 1973 наш відділ мав прибутків $7,405.00 а видатків $6,161.78.

По молитві та офіційнім закритті зборів членки відділу приготовили і подали всім „несподівану вечерю" за новими куховарськими приписами а саме пані: Ольга Регуш, Анастазія Ковальчук, Марія Текела і Євгенія Підвисоцька. При цій милій оказії відспівано „на многі літа" всім присутнім.

Екзекутива Відділу

Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого Нового Року
всім нашим покупцям бажає

FEDERAL HOME HARDWARE

КРАМНИЦЯ ЗАЛІЗНИХ ТОВАРІВ

ЮЛІЯ ГОЛОВАТА і Син —
власники.

Різне приладдя, скло і багатий вибір фарб.

CIL PAINTS
1477 Dundas St. W. — Tel.: 536-3826
Toronto, Ontario

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
всім своїм приятелям і знайомим
Марія Симчич — Вінніпеґ, Ман.

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року
бажаю
моїй дорогій мамі — Анні Ціпивник, моїм братам, сестрам, дітям і дальшій родині приятелям, та редакції журнала „Промінь" і всім його читачам.

ДОКІЯ ЧЕРЕВИК, Вінніпеґ, Ман.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ДОНЬКИ УКРАЇНИ
в Роблин, Ман.

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним екзекутивам, редакції журнала „Промінь", членкам Союзу та вьому українському народові.

Павліна Бугера, голова **Анна Горбай,** секр.

З нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і НОВОГО РОКУ

Відділ ім. Софії Русової
в Лонґ Бренч, Онтаріо

засилає найщиріші побажання:

Централі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь" і всьому українському народові.

Н. Гайдук, голова **К. Шумейко,** кор. секр.

Найкращі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

членкині відділу Союзу Українок
ім. Лесі Українок

при Катедрі Пресвятої Тройці
в Вінніпегу

Центральній управі Союзу, редакції й читачам журнала „Промінь", членкам усіх відділів та їх родинам і всьому українському народові.

Соня Бейзик, голова
Мирослава Карпяк, кореспонд. секр.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ РОКОМ

засилаємо найщиріші побажання складовим організаціям СУС, зокрема Центральній управі Союзу Українок Канади, редакції й читачам журнала „Промінь", членкиням усіх відділів Союзу, та їх родинам і всьому українському народові.

Провінційна управа Союзу Українок Канади
на Саскачеван

Соня Стратійчук, голова **Т. Гарбар,** кор. секр.

Заряд і членки відділу при Катедрі
Св. Івана в Едмонтоні

бажають

редакції „Промінь", центральній управі Союзу Українок Канади, усьому нашому членству та українському народові

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і світлих успіхів
у НОВОМУ 1974 РОЦІ!

Розалія Фарина, голова,
Марія Ґрекул, кор. секретарка.

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року
всім нашим покупцям, українському
громадянству та всьому
нашому народові
б а ж а є

MONTREAL FUR CO.

FUR COATS MADE TO ORDER, REMODELLED
CLEANED and STORED

S. Kushnir, Prop. **502 Selkirk Ave.**
Phone JUstice 9-4445 **Winnipeg 4, Man.**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
б а ж а є

K. BILESKI

870 Kildonan Drive Phone 667-6881
WINNIPEG

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилає всім своїм клієнтам

Я. О. Масцюх
АДВОКАТ і НОТАР

Заступає в справах судових, цивільних і карних.
Полагоджує маєткові справи.

900 Lindsay Bldg., **Office Phone 943-0416**
228 Notre Dame Ave. **Res. Phone 339-5628**
WINNIPEG, MAN.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
б а ж а є
Високопреосвященним Владикам і всьому духовенству, Центральній управі Союзу Українок Канади, Провінційним екзекутивам, редакції журнала „Промінь", всім членкиням Союзу з їх родинами, всьому українському народові в Україні й у світі.

СХІДНЯ ЕКЗЕКУТИВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
Галина Сенишин, голова **Надія Грицина,** секр.

Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
б а ж а є
всім своїм клієнтам і приятелям

PINECREST MOTEL
MAPLE, ONT.
ВАСИЛЬ ГРИГОРЯК, властитель

Провінційна екзекутива
Союзу Українок Канади на Альберту
б а ж а є

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛЮВОГО НОВОГО РОКУ

управам і членству всіх складових організацій СУС та нашому духовенству УГПЦ в Канаді. Зокрема вітаємо рідзвяним привітом Центральну управу Союзу Українок Канади, редакцію та читачів „Променя", членкинь відділів і загально все українське суспільство.

Ольга Мельничук, голова
Марія Самоїл, кор. секретарка
Наталка Мельничук, рек. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
б а ж а є
читачам „Променя"

ВЗАЇМНА ПОМІЧ,
UKRAINIAN FRATERNAL SOCIETY OF CANADA
FRATERNAL LIFE INSURANCE
235 McGregor St. **Tel. 586-1364**
WINNIPEG.

НАЙЩИРШІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
б а ж а є
своїм членам і прихильникам

STEPPE CREDIT UNION
1175 Main St. Ph. 582-7345
Winnipeg, Man.

Христос родився — Славімо Його!

Зо святами **Різдва Христового, Нового Року й Йордану** вітають Всечесне Духовенство Української Православної Церкви, всіх членів складових організацій Союзу Українців Самостійників з їх проводом і весь український нарід, та бажають в здоров'ї й щасті провести надходячий 1975-ий рік, а всі можливі сили й здібності присвятити для збереження нашої ідентичности в Канаді, знову для нашого знедоленого народу подати руку помочі при кожній оказії.

Членки відділу Союзу Українок Канади

відділ Доньки України, Монтреал

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

PARK MEMORIAL LTD.

9709 111Ave., **Ph. 426 0050**

EDMONTON, ALTA.

Відділи в містах:

Lamont, Smoky Lake, Vegreville, Myrnam, Vilna,

Mayerthorpe, Wildwood — Alberta.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

центральній управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", членкам усіх відділів і нашим прихильникам

бажає

ЖІНОЧЕ Т-ВО ім. КНЯГИНІ ОЛЬГИ

ВІДДІЛ у ВІННІПЕҐУ

Марія Кушнірик, голова

Василина Кутна, секр.

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

З нагоди свят

РІЗДВА ХРИСТОВОГО й НОВОГО РОКУ

від

ZAWIDOSKI FUNERAL HOME

PHONE 589-4911

724 Selkirk Ave., WINNIPEG, MAN.

Одиноке українське похоронне заведення у Вінніпезі!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

і НОВИМ РОКОМ

Щиро вітаємо крайову та провінційні управи, управи відділів і всіх членкинь Союзу Українок Канади. Вітаємо нашу Українську Православну Єрархію та все духовенство, наші складові організації СУС, та редакцію і читачів журнала „Промінь".

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! — СЛАВІМО ЙОГО!

Управа відділу ім. Лесі Українки

Виндзор, Онт.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

всім нашим покупцям і прихильникам

від

M. & S. MEAT MARKET

915 Main St., Tel. 942-4924

WINNIPEG, MANITOBA.

ДОМАШНЄ ГОСПОДАРСТВО

БУКОВИНСЬКА КУКУРУДЗЯНА НАЧИНКА

1 мала цибуля, посічена
½ горнятка масла або смальцю
1 горнятко кукурудзяної муки
½ ложечки соли
2 горнятка зимного молока
2 горнятка гарячого молока
2 яйця

Усмажити сибулю з маслом або смальцем на легко рум'яно; додати кукурудзяну муку і сіль і разом все смажити на вільнім вогні, мішаючи весь час. Додати зимне молоко, розправити і як починає гуснути, долити гаряче пражене молоко. Варити на вільнім вогні 10 хвилин, мішаючи весь час. Відставити набік. Вбити яйця і домішати до маси. Виложити у вимащену ринку і пекти в мірній печі (350 ступенів) 1½ до 2 годині. Цей припис вистачає на шість осіб.

КРИХКІ БУБЛИКИ

1 горнятко масла
1 горнятко цукру
5 жовтків, зварених на твердо
3 яйці, сирі
Терта шкірка і сік одної цитрини
Кілька зерен соли
3 горнятка муки (приблизно)

Утерти масло з цукром на пухку сметанкову масу. Зварені жовтки перетерти через ситко і добре розправити з першою масою. Додати вбиті яйця і решту складників. Замісити з того тісто. Брати ложечку тіста, зробити з того малесенький валочок грубости олівця, злучити кінці разом, щоб виглядало на перстень. Класти бублики на висмаровану бляху, посмарувати верх вбитим білком і посипати цукром. Можна верх посипати маком або дрібно січеними горіхами. Пекти в мірно гарячій печі (350) 15 до 20 хвилин, або аж бублики зарум'яняться.

Замість виробляти перстеневі бублики, можна тісто розкачати і викроювати маленькою круглою формою, а середину викраяти наперстком.

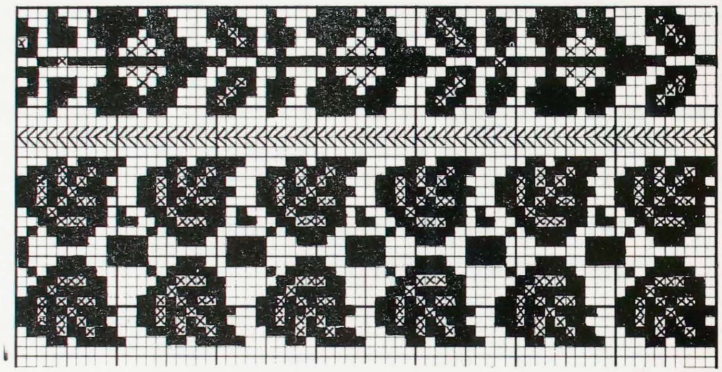

Вишивка хрестиками і косочка, геометричний орнамент рослинних мотивів, листочки винограду. Місто Дрогобич, Україна. Характер вишивки — переважає чорний кольор з домішкою червоного.

Найкращі побажання Веселих Свят і Щасливого Нового Року

від

VEGA TEXTILES

OVERSEAS PARCEL SERVICE LTD.

950 Main St., Phone 582-4744

Winnipeg, Man.

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

Центральній управі Союзу Українок Канади, провінційним екзекутивам, членству відділів і всьому українському народові

Відділ Союзу Українок ім. Лесі Українки в Форт Френсес, Онт.

Катерина Рогожа, голова **Марія Гушуляк,** секр.

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В ТРАНСКОНІ, МАН.

б а ж а є

Центральній Управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", всім членкам по відділах і їх родинам

Веселих Свят Різдва Христового

і Щасливого Нового Року

В. Савчук, голова **А. Гудима,** секр.

НАЙЩИРШІ ПОБАЖАННЯ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

БАЖАЄ

всім своїм клієнтам і приятелям

D. A. ZAHARIA REALTY LTD.

RESIDENTIAL AND COMMERCIAL REAL ESTATE
MORTGAGE LOANS APPRAISALS

579 PORTAGE AVE.
WINNIPEG 2, MAN.

Off. 786-6561
D. A. ZAHARIA Res. 889-5098

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім членам, прихильникам і всьому українському народові в Україні й у світі

ОЩАДНА КРЕДИТОВА СПІЛКА „КАРПАТІЯ"

Вступайте в члени і користайте з наших услуг!

CARPATHIA CREDIT UNION LIMITED

862 Main St. Phone: 586-8431
Winnipeg, Man.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
від

WESCAB CO.,

EDMONTON, ALBERTA

8910-125 Ave. **Phone 403-474-6461**
T5B 1G2

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають

MARKET DRUGS LTD.

10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
БОРИС А. ФЕРБЕЙ і п-і ЛЕСЯ ІВАСЮК

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

всім своїм клієнтам і приятелям

RATUSKI & KRIPIAKEVICH
Barristers & Solicitors

609 Somerset Place Phone 942-0157
WINNIPEG, MAN. R3C 0B9

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

СЕРГІЙ РАДЧУК
АДВОКАТ і НОТАР
(Serge Radchuk, LL.B., LL.M.)

Suite 1114

Bank of Montreal Bldg., **330 Portage Ave.,**
WINNIPEG, MAN. PHONE 942-0448

З Різдвом Христовим і Новим Роком
вітають своїх покупців і приятелів

HIGHWAY STORE (GROCERY)

8 BUCHANAN DAUPHIN, MANITOBA
Nick and Ann Shwets

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
центральній управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь" і всім членкам по відділах та їх родинам.

Членки відділу ім. Хариті Кононенко
Блейн Лейк — Кридор, Саск.
К. Парчевська, голова **Анна Гунчак,** секр.

P 13M
SAMYCIA MRS S JAN 75
9712-111 AVE
EDMONTON ALTA
T5E 0A7

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ 1975 РОКОМ
вітаємо
всіх наших клієнтів і прихильників
і ввесь український народ

WAWRYKOW & OGARANKO

Barristers, Solicitors and Notaries Public

235 McGregor St. Winnipeg, Man.
Phone: 589-8339

MARY A. WAWRYKOW, Q.C.
MYRON J. OGARANKO, B.Sc., L.L.B.
KENNETH ALYLUIA, B.A., LL.B., LL.M.
ELI POTKONJAK, B.A., LL.B.

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
всім своїм приятелям і клієнтам

Д-р Михайло А. Ласько

(ДЕНТИСТ)

573 Mountain Ave. Phone 589-3190
Winnipeg, Man.

Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і щасливого
НОВОГО РОКУ
від

CROPO FUNERAL CHAPEL

TELEPHONE: 586-8044

N.W. Main at Luxton, Winnipeg 4, Man.

Thomas B. Cropo — president

Веселих Свят і Щасливого Нового Року
бажає своїм покупцям і приятелям

Sytnick Artificial Flowers Only

ARRANGING WEDDING BOUQUETS, CORSAGES, TABLE ARRANGEMENTS, FUNERAL DESIGNS, SPRAYS, CROSSES, WREATHS.

Phone 638-4788 **161 Oak St.**
DAUPHIN, MANITOBA

КАРАСЕВИЧ і КАРАСЕВИЧ

АДВОКАТИ, ПОВНОВЛАСНИКИ і НОТАРІ

John George Karasevich, Q.C. Res. Ph. 339-2838
John Gregory Karasevich, LL.B. Res. Ph. 253-9973

Перепроваджують всякі справи, карні, цивільні, спадкові, розводові, позичкові і інтабуляційні.

KARASEVICH & KARASEVICH

311 Montreal Trust Building

213 Notre Dame Ave. **WINNIPEG 2, MAN.**

Phone 943-6451

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
та НОВИМ РОКОМ
щиро вітаємо
своїх покупців і приятелів

MALINSKY MEAT MARKET

"WE SPECIALIZE IN TOP QUALITY PRAIRIE BEEF"

33082 MAIN **MISSION CITY, B. C.**